

Fredag den 14. marts 2014 (D)

1

63. møde

Fredag den 14. marts 2014 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og skattekontrolløven. (Selskabers m.v. registrering af fremførselsberettigede underskud, oplysningspligt om erhvervelse af visse aktier og investeringsbeviser m.v., selvangivelse af kildeartsbegrænsede tab m.v.)

Af skatteministeren (Morten Østergaard).
(Fremsættelse 26.02.2014).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om indsamling m.v.

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 26.02.2014).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 26.02.2014).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om brug af elektronisk fodlænke på kriminelle asylansøgere og udlændinge på tålt ophold.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 14.01.2014).

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 63 (Forslag til folketingsbeslutning om at lade Københavns Universitet købe egne bygninger og anvende provenuet til indskud i Danmarks Grundforskningsfond).

Esben Lunde Larsen (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Merete Riisager (LA) og Charlotte Dyremose (KF):

Forespørgsel nr. F 22 (Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen vil finde midler til Danmarks Grundforskningsfond, som i 2016 står over for at mangle 5 mia. kr. for at kunne fortsætte sit nuværende bevillingsniveau?).

Michael Aastrup Jensen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Mike Legarth (KF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Forespørgsel nr. F 23 (Hvorledes agter regeringen fremover at sikre danskernes personfølsomme data?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og skattekontrolløven. (Selskabers m.v. registrering af fremførselsberettigede underskud, oplysningspligt om erhvervelse af visse aktier og investeringsbeviser m.v., selvangivelse af kildeartsbegrænsede tab m.v.)

Af skatteministeren (Morten Østergaard).
(Fremsættelse 26.02.2014).

Kl. 10:00

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Forsvarsministeren (Nicolai Wammen):

Lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om ændring af beredskabsloven. (Præcisering af planlægningsforpligtelse for statslige myndigheder, bemyndigelse om at fastsætte regler om uddannelse for medlemmer af ungdomsbrandkorps samt om tilskud hertil, nedlæggelse af evalueringsinstituttet m.v.)).

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som Venstres ordfører.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Det skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark, for vi har brug for investeringer i virksomheder i Danmark for at skabe vækst og beskæftigelse. Derfor er det også Venstres klare politik, at vi skal styrke virksomhedernes konkurrenceevne ved at sænke skatter og afgifter, og vi skal have et byrdestop, som betyder, at myndighederne ikke pålægger danske virksomheder nye byrder. Regeringen går selv

og taler om at lette de administrative byrder, men ord og handling følges ikke ad fra regeringens side, heller ikke med dette forslag.

Forslaget udspringer af den finanslovsaftale for 2012, som regeringen lavede med Enhedslisten; en finanslovsaftale, der betød, at skatter og afgifter blev hævet med 5 mia. kr., og som gjorde det dyrere at være dansker og dyrere at drive virksomhed i Danmark. Et af elementerne var en begrænsning i retten til at fremføre underskud for virksomheder. En investeringsskat er det blevet kaldt – en investeringsskat, som er blevet meget kritiseret, fordi den har negative konsekvenser i forhold til at tiltrække investeringer til Danmark og har negative konsekvenser, i forhold til hvor attraktivt det er at starte nye virksomheder op og dermed at skabe arbejdspladser i Danmark.

Særlig bio- og medicobranchen har været meget skeptisk over for konsekvenserne af forslaget, for forslaget betyder bl.a., at hvis en relativt nystartet virksomhed sælges, kan skatten stige voldsomt. Og det gør den, fordi etableringsårenes underskud ikke kan udnyttes fuldt ud i provenuet, når virksomheden sælges. Det er et helt forkert signal at sende, og det er helt forkerte vilkår at præsentere investorer for, for det får dem ikke til at vælge Danmark som investeringsland.

Derfor har vi i Venstre været imod forslaget om at begrænse virksomhedernes ret til at modregne tidligere års underskud, når skatten skal beregnes i de år, hvor der er overskud. At en virksomhed, der samlet set har haft større underskud end overskud, nu skal betale skat, er et opgør med normale grundprincipper i skattelovgivningen. Det har faktisk også fået regeringens egen Produktivitetskommission til at foreslå, at begrænsningerne i retten til at fremføre underskud skal afskaffes, og begrundelsen er, at det koster produktivet.

Jeg troede, at der var bred enighed i Folketinget om, at det handlede om at gøre det attraktivt at investere i Danmark og gøre det attraktivt at lave produktivitetsfremmende tiltag, og så er det da trist, at regeringen stædigt fastholder forslaget og udmønter det i det konkrete lovforslag her. Jeg troede faktisk, at De Radikale lyttede – også til økonomer – men det gør man så ikke i den her sag, og det er trist for Danmark.

Regeringen foreslår, at virksomhederne nu skal indberette til et underskudsregister for ikke at miste retten til at fratrække de tidligere underskud i kommende overskud. Det kan man jo egentlig undre sig over, i og med at det er oplysninger, som SKAT i forvejen burde ligge inde med, men nu er det altså virksomhederne, der skal indberette en gang mere.

Hvis man læser høringssvarene til lovforslaget, er der også massiv kritik. Lad mig bare fremføre en af de mange kritiske bemærkninger, som måske rammer meget præcist:

Det forekommer at stride mod almindelige retsgrundsætninger og dansk retstradition, at hensyn til et registers funktionalitet skal vægte højere end skatteyderens økonomiske rettigheder.

Det er vel egentlig en meget klar beskrivelse. Her pålægges virksomhederne byrder, her cementeres en skat, der er skadelig for Danmark. Det er der ikke meget godt at sige om; vi burde faktisk gå den modsatte vej.

Vi er som sagt i Venstre ikke tilhængere af at forringe investeringsvilkårene i Danmark, og vi er bestemt heller ikke tilhængere af at pålægge virksomhederne nye byrder. Og det er konsekvensen af dette lovforslag, og det kan vi derfor ikke støtte fra Venstres side.

Kl. 10:05

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:05

Frank Aaen (EL):

Jamen konsekvensen af det synspunkt er vel, at alle skatter på erhvervsvirksomheder skal afskaffes. Og det er jo det, der sikkert er Venstres inderste ønske. Men mit spørgsmål er: Når vi har et selskab

som f.eks. Q8, der har været placeret i Danmark i små 30 år og i de 30 år aldrig nogen sinde har betalt en krone i skat, så skyldes det jo, at de har kunnet bruge det at fremføre underskud, også på en måde, så det har været meget svært for myndighederne at kontrollere, om det er og var underskud, der stammer helt tilbage fra midtferierne, om det overhovedet er et realistisk underskud, eller om det bare er et, man har bogført. Er det ikke også for Venstre et problem, at de regler her om at fremføre underskud har kunnet misbruges af multinationale selskaber til ikke at betale en krone i skat i Danmark i 30 år?

Kl. 10:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:06

Torsten Schack Pedersen (V):

Hr. Frank Aaen har ret i, at vi fra Venstres side gerne vil lette skatten på virksomheder, fordi vi tror, at hvis det er mere attraktivt at investere i Danmark, så kommer der flere investeringer, så kommer der flere arbejdspladser, og det er nu engang en forudsætning for, at vi kan finansiere et velfærdssamfund. Så vores tilgang til erhvervslivet er nok grundlæggende forskelligt fra hr. Frank Aaens, og det har jeg det sådan set ganske fornuftigt med.

Jeg synes, det er afgørende, at der er sammenhæng i vores skattesystem. Jeg konstaterer jo, at der er en voldsom kritik, i forhold til at det her er oplysninger, som skattevæsenet har i forvejen, og at det så er hensynet til SKAT og administrationen fra SKATs side, der er det afgørende, i stedet for hensynet til virksomhederne, som så skal pålægges de her byrder med at indsamle de oplysninger, som skattevæsenet burde have i forvejen. Vi synes ikke, det er naturligt eller særlig klogt at pålægge virksomhederne ekstra byrder, og så er det selvfølgelig en kontrolopgave for skattemyndighederne at kontrollere, at virksomhederne betaler den skat, som de skal.

Kl. 10:07

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:07

Frank Aaen (EL):

Jo, man kan jo holde et langt foredrag og lade være med at svare på spørgsmål. Jeg spurgte, om ikke det er et problem for Venstre, at de her muligheder for uendeligt at fremføre underskud er blevet brugt af nogle selskaber – jeg siger *nogle*, ikke *alle* – f.eks. af Q8, til at undgå at betale skat i samtlige de 30 år, de har været i Danmark. Det er da utroligt, at man har solgt benzin i Danmark i 30 år uden at tjene en krone og derfor ikke har betalt en krone i skat. Det er selvfølgelig, fordi man har kunnet misbruge de her muligheder for at fremføre underskud. Er det ikke et problem, som Venstre er enig i bør løses?

Kl. 10:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg svarede meget klart på hr. Frank Aaens spørgsmål, at virksomhederne skal betale den skat, de skal, og at det er myndighederne, der har til opgave at kontrollere det. Hvis hr. Frank Aaen mener, at SKAT ikke gør det godt nok, jamen så er det så hr. Frank Aaens synspunkt. Jeg synes, at det må være myndighederne, der har til opgave at kontrollere, at der bliver afregnet den korrekte skat. Det er sådan set en af hovedopgaverne for vores skattevæsen. Men at bryde med grundprincipper om, hvornår man har ret til fradrag, og at man

mister fradrag, hvis man ikke indberetter dem, troede jeg da også var noget, der ville bekymre Enhedslisten ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning.

Kl. 10:08

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:08

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Man undrer sig jo lidt over, hvor små de sko, Venstre nogle gange går i, kan blive. Altså, nu laver vi et underskudsregister, som i virkeligheden er en undladelsessynd fra den tidligere regering, og det fører så til, at Venstre nu forudsiger, at alle udenlandske investeringer vil gå uden om Danmark. Man sad jo bare og ventede på, at Venstre også ville forudsige, at udenlandske investorer, der er i Danmark, også vil flygte ud af landet, fordi vi nu laver den her lov.

Kunne hr. Torsten Schack Pedersen ikke have den godhed at forklare for mig, hvad det nøjagtig er i det her lovforslag, der gør, at udenlandske investorer nærmest kommer til at flygte ud af landet? Det kan jeg overhovedet ikke se nogen som helst indikation på.

Kl. 10:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis den socialdemokratiske ordfører havde hørt efter, hvad jeg sagde i min ordførertale, havde han hørt, at jeg sagde, at hovedelementet for den finanslovsaftale for 2012, som det her lovforslag følger op på, netop er, at man begrænser retten til at fremføre underskud. Det er jo en kritik, som også Produktivitetskommissionen har rejst. De siger, at det er problematisk, særlig for venturebranchen, altså der, hvor der er store investeringer, og hvor der etableres nye virksomheder. Der betyder en begrænsning i retten til at fremføre underskud, at det er hæmmende. Og der er ikke brug for, at vi gør det mindre attraktivt at investere i Danmark.

Jeg tror også, hr. John Dyrby Paulsen kender eksemplerne på, at man, hvis man etablerer en virksomhed og sælger den efter en kort årrække, kan komme op på en skattebetaling, der måske endda kan ramme 100 pct., og det mener jeg da bare ikke er vilkår, som vi på nogen måde kan være interesseret i at have i Danmark. Det her lovforslag udmønter og cementerer så den hovedproblematik, som lovforslaget fra sidste sommer indeholder, nemlig at det koster på kontoen i forhold til at tiltrække investeringer, når man laver de her regler.

Kl. 10:10

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:10

John Dyrby Paulsen (S):

Nu indeholder det her lovforslag sådan set bare et element, der hedder, at selskaberne endvidere er forpligtet til at engangsregistrere fremførselsberettigede underskud. Det er altså ikke en begrænsning, men der er nogle enkelte værnsregler, men det kan ikke være det, der får Venstre op i det røde felt.

Jeg skal så bare citere noget af svaret fra det omfattende høringsmateriale, hvor det fra SKATs side understreges, at selv om tabet ikke er selvangivet for tabsåret, kan der eventuelt ske genoptagelse af skatteansættelsen efter reglerne i skatteforvaltningsloven. Så det skræmmebillede, Venstre nu står og maler op, om, at det fortabes fuldstændig, imødegås jo fuldstændig klart af adskillige af de svar,

der er i høringsmaterialet. Er hr. Torsten Schack Pedersen ikke enig i den udlægning, som SKAT redegør for i høringsmaterialet?

Kl. 10:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror egentlig, at det, som hr. John Dyrby Paulsen læste op, var meget præcist, nemlig at der så eventuelt kan ske genoptagelse. Det betyder igen, at virksomhedernes retsstilling så er svækket. Høringsvarene påpeger jo, at det her er et opgør med en årelang tradition, i forhold til hvordan man anvender fradrag, og hvornår man har ret til dem, da de nu skal indberettes og registreres på den måde, som forslaget lægger op til.

Jeg spørger bare, om vi kan konstatere, at det her er en ny byrde på virksomhederne, eller om det er en lettelse for virksomhederne. Og jeg tror ikke, der er nogen uenighed om, at det her forslag pålægger virksomhederne nye byrder, og derfor kan vi ikke støtte det, for vi mener ikke, der er brug for at pålægge danske virksomheder nye byrder.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:12

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Det er jo lovforslag nr. L 144, vi behandler her i dag, og det kan man tilsyneladende, som vi lige har hørt fra min gode kollega fra Venstre, få til at betyde utrolig meget for udenlandske investeringer i Danmark. Jeg tror nu, at det – for at sige det mildt – er betydelig overdrevet at tro, at det her lille lovforslag, som i bund og grund er særdeles fornuftigt, betyder noget som helst for udenlandske investeringer i Danmark, og det betyder da slet, slet ikke, at udenlandske investorer kommer til at gå uden om Danmark. Det tror jeg er at se spøgelser, hvor der ingen spøgelser er overhovedet.

Det her lovforslag er, som det rigtigt er blevet sagt af Venstre, en udløber af finansloven 2012, og essensen er i al sin enkelhed, at vi nu laver et underskudsregister. Det er det, der er aftalt. Og det er i virkeligheden en undladelsessynd af den tidligere regering. Det burde have været lavet for længe siden. Og det, det her lovforslag gør, er sådan set bare meget klart at sige, at indberetningerne til det underskudsregister er en forudsætning for, at man kan udnytte et tidligere underskud til fradrag i et eventuelt overskud. Så er der nogle reguleringer omkring værnsregler, som jeg ikke tror at nogen kan være uenig i, og så er der nogle specifikationer af de nærmere bestemmelser om registreringen af de her underskud.

Jeg tror, at det, som det også angives i lovforslaget, på lang sigt vil være en lettelse for virksomhederne, og det kan godt være, at de oplysninger, de skal angive til SKAT – og der må jeg jo give min kollega fra Venstre ret – er angivet på forhånd, men så har virksomhederne dem alligevel. Lad dem nu angive dem, og lad os få det ind i underskudsregisteret, og så vil det i virkeligheden på bare lidt længere sigt være en lettelse af virksomhedernes byrder.

Jeg skal derfor helt og fuldt støtte dette lovforslag.

Kl. 10:14

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 10:14

Kl. 10:17

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg vil bare spørge ordføreren, om ikke ordføreren kan have visse retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved det forhold, at virksomhederne i dag kan have en velerhvervet ret til et underskud, der kunne trækkes fra, men at man mister det underskud og den ret til at trække underskuddet fra, hvis man ikke udfører en aktiv handling – i det her tilfælde at anmelde det over for underskudsregisteret.

Altså, i min optik – men det kan godt være, at den er forkert – svarer det lidt til, at jeg måske havde en ret til at få penge tilbage i skat og kunne konstatere det ved at gå ind på SKATs hjemmeside, men at Folketinget så vedtog en lov, hvorefter jeg, hvis ikke jeg havde sendt et eller andet ind, mistede den ret. Jeg vil godt høre, om ordføreren kan følge mig, og om ikke det giver ordføreren anledning til overvejelser. Tak.

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, og det har jo været en af de sådan principielle overvejelser i forbindelse med det her lovforslag. Og jeg giver spørgeren ret i, at det jo er en principiel overvejelse værd. Det er også derfor, der er blevet brugt lidt tid og ressourcer på netop det her spørgsmål.

Man må bare sige, at hvis man skal lave et underskudsregister som det her – og det skal vi, og jeg mener faktisk, det basalt set er en godt idé – så bliver vi også nødt til at have den vedtagne bestemmelse, at det her underskudsregister er det, der gælder. Derfor bliver vi jo nødt til at have oplysningerne i registeret.

Igen vil jeg påpege et af de svar, der jo er fra SKAT, nemlig: Det understreges dog, at selv om tabet ikke er selvangivet for tabsåret, kan der eventuelt ske genoptagelse af skatteansættelsen efter reglerne i skatteforvaltningsloven.

Så det er altså muligt. Men jeg medgiver, at det er en principiel overvejelse, der er værd at drøfte videre. Men jeg kommer altså stadig til den konklusion, som også er indeholdt i lovforslaget, nemlig at det her er måden, vi er nødt til at gøre det på.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 10:16

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg ville heller ikke have betænkeligheder, hvis det, der skulle ske, hvis man ikke indberettede osv., var noget, der havde virkning fremover. Det ville være helt normalt. Men her – uden i øvrigt at skulle gentage mig selv – er der altså tale om ting, som man allerede har opnået ret til. Men jeg vil godt nok sige, at jeg er dybt betænkelig på det her punkt, når man på den måde likviderer retten over for folk, der ikke anmelder sig.

Så vil jeg godt sige, at selv om jeg ikke har været dybere inde i reglerne, tror jeg nu ikke, at det der med ret til genoptagelse af en skattesag og en skatteansættelse er en ting, der er sådan helt ligetil. Så jeg er bange for retssikkerheden på det punkt.

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

John Dyrby Paulsen (S):

Men man kan jo også have det synspunkt, at danske virksomheder ved, hvad de har med at gøre. Og da de har indgivet de her oplysninger tidligere, har de også oplysningerne. Derfor vil deres revisorer uden problemer kunne give de her oplysninger til SKAT. Og så ville oplysningerne være i underskudsregisteret, og det ville lette de administrative byrder fremadrettet.

Kl. 10:17

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen, kort bemærkning.

Kl. 10:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Når ordføreren siger, at det er oplysninger, som SKAT har i forvejen, kunne ordføreren så ikke forestille sig, at det var noget, SKAT håndterede? Altså, hvorfor er det så virksomhederne, der skal pålægges den byrde at genindberette tal? Er det bare, fordi det er let for myndighederne, let for SKAT at bede virksomhederne om at genindberette, i stedet for at SKAT selv løste opgaven?

Det virker på mig, som om man skubber en arbejdsopgave over på virksomhederne, som man egentlig havde muligheden for selv at løse, og der forstår jeg bare ikke hvorfor man vælger at lægge en ny byrde ud på virksomhederne. Det troede jeg – det kan godt være, at det var naivt – ikke var den ambition, som regeringen havde, nemlig det at pålægge virksomhederne nye administrative byrder. Jeg troede, regeringen havde den tilgang, at det var uklogt, men det kan selvfølgelig være, at jeg har misforstået det.

Kl. 10:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:18

John Dyrby Paulsen (S):

Skulle vi nu ikke lige få det her ned på et plan, hvor det hører hjemme. Det her er oplysninger, som virksomhederne har under alle omstændigheder. Det, der sker, er, at så indberetter de til underskudsregisteret, og så er de fuldstændig sikre på, at de har det underskud og kan modregne det underskud i fremtidige overskud. Altså, værre er det sådan set ikke. Når de her oplysninger alligevel er i virksomhederne, synes jeg sådan set, at det er meget fornuftigt med den løsning, man er nået til i lovforslaget, nemlig at lade virksomhederne indberette det her, for så er vi alle sammen fuldstændig klar over, hvad vi skal regne med for fremtiden.

Kl. 10:19

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:19

Torsten Schack Pedersen (V):

I forhold til den generelle kritik af hele komplekset om begrænsninger i retten til at fremføre underskud skal jeg bare høre, om den socialdemokratiske ordfører er enig i den kritik, som Produktivitetskommissionen har rejst, af, at virksomhederne ikke har ret til fuldt at fremføre underskud.

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Kl. 10:22

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er enig i den principielle diskussion af, at det her specielt er i relation til opstart af virksomheder. Jeg er enig i den principielle diskussion, der har været, og som Produktivitetskommissionen også har rejst. Det har bare ikke så meget med det her lovforslag at gøre, men jeg synes, at det er værd at tage den diskussion, specielt om opstart af virksomhed, hvor vi jo godt ved at der kan være specielle situationer; der kan være underskud i en rum tid. Så det synes jeg er vigtigt, men det har ikke noget med det her lovforslag at gøre.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her lovforslag omhandler jo flere forskellige ting, hvoraf nogle stammer helt tilbage fra finansloven fra 2012, hvad tidligere ordførere også har nævnt. Det første punkt, jeg vil nævne, er det punkt, der – i hvert fald fra Venstres side – er blevet sat mest fokus på, nemlig det med selskabers forpligtelse til at indberette fremførselsberettigede underskud til SKATs underskudsregister. I dag er det jo sådan, at hvis en virksomhed har underskud i et par år, kan man fremføre det til modregning i senere overskud, hvilket kan være positivt, bl.a. i forhold til selskaber, der udvikler meget. De kan jo have nogle underskud i starten, og kan senere hen – når de får indtægter – få behov for at kunne modregne det.

Vi synes også, det kan være en god idé og på sigt en administrativ lettelse at lave sådan et underskudsregister. Vores anke mod det er, som også Venstre siger, at hvis man ikke får indberettet og engangsregistreret det her underskud, taber man fradraget. Vi synes ikke, det er rimeligt, at det bare er ærgerligt, hvis man ikke får registreret det inden for en frist på 4 måneder, selv om man faktisk kan være berettiget til det over en lang årrække. Så Dansk Folkeparti vil gerne have, at vi i udvalgsarbejdet eller i en drøftelse med ministeren kunne prøve at se, om man kunne finde en anden ordning. For underskudsregisteret kan jo være en god idé, men at man taber fradraget inden for en periode på 4 måneder, synes vi altså ikke er en god idé.

Så er der nogle andre punkter i det, og det er noget med, at fradrag for tab på visse aktier og investeringsbeviser gøres betinget af, at SKAT har modtaget oplysninger om erhvervelsen. Der kan man i hvert fald sige, at det helt sikkert gør det nemmere for SKAT, hvis man gør det. Der sker også en udvidelse af nogle værneregler, i forhold til at virksomheder ikke via sambeskatninger skal have et dobbelt fradrag, og det er vel logisk nok, at man prøver at sætte et værn op, så folk trods alt ikke får fradrag for det samme to gange. Det er vel ikke specielt hensigtsmæssigt, så det er også noget, som vi godt kan støtte.

Vores eneste anke mod det her lovforslag er det med, at man skal engangsregistrere fremførselsberettigede underskud til SKAT. Den del af det om, at man kan miste fradraget, synes vi altså ikke er en god idé.

Kl. 10:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Dette forslag er en realisering af et af elementerne i aftalen om finansloven for 2012 mellem den tidligere regering, S-R-SF-regeringen, og Enhedslisten, der fastsatte, at der skal indføres et register over selskabernes underskud.

Med det her forslag er vi med til at sikre, at der sker en indberetning af de oplysninger fra selskaberne, der er nødvendige for at etablere underskudsregisteret. Dette register er relevant, uanset om der er regler for underskudsbegrænsning eller ej, og man kan endda sige, at hvis der ikke var begrænsning på fremførsel af underskud, ville det på sin vis være endnu mere relevant at have transparens og gennemsigtighed, i forhold til hvad det er for underskud, man vil fremføre. Så på den måde synes jeg at det er ganske fornuftigt med sådan et underskudsregister.

Der er talt meget om de administrative byrder, vi pålægger erhvervslivet, og der vil jeg bare sige, at i forhold til at det var SKAT, der skulle forestå det her, er det, når nu virksomhederne har de oplysninger, lettere, at virksomhederne gør det. Jeg mener, at den her kritik om de administrative byrder bliver lige lovlig overdrevet.

Så er der lige en sidste ting. Jeg vil sige i forhold til Venstres kritik af investeringsklimaet, at den her regering da har gjort mere for investeringsklimaet end regeringen op igennem 00'erne, som jo nærmest gjorde det modsatte med en fejlslagen økonomisk politik. Hvis vi endelig skal snakke om at øge investeringsklimaet, vil jeg sige, at vi med »Vækstplan.DK« jo også har løftet muligheden for skattekredditter især inden for aktiviteter, forskning og uddannelse. Så jeg synes faktisk, at det er en urimelig kritik, der bliver fremført fra Venstres side. Tak.

Kl. 10:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg nævnte i min ordførertale, gør Det Radikale Venstre meget ud af, at de er radikale, og at de også lytter til økonomer. Og så vil jeg bare høre, hvad Det Radikale Venstre siger til Produktivitetskommissionen, som jo kritiserer det, der er kernen i det her forslag, og det, der ligger bag, nemlig en begrænsning i retten til at fremføre underskud. Og Produktivitetskommissionen kritiserer det, fordi det har betydning for venturebranchen og for opstartsvirksomheder, og vi har set bio- og medicobranschen være meget skeptisk over for det her.

Produktivitetskommissionen kommer med en anbefaling om at rulle hele det her tilbage ud fra en betragtning om, at det her hæmmer produktiviteten i Danmark. Og så vil jeg bare høre, om det gør noget indtryk på Det Radikale Venstre, at Produktivitetskommissionen siger, at hvis vi skal have øget produktiviteten i Danmark, skal vi lade være med at have et setup som det, der er tilfældet i forhold til retten til at fremføre underskud, som regeringen har aftalt med Enhedslisten.

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Nadeem Farooq (RV):

Jamen det gør da altid indtryk på Radikale Venstre, når der er gode, konstruktive indspark fra økonomer og andre eksperter for den sags skyld. Og jeg mener egentlig også, at Produktivitetskommissionen

rejser en meget vigtig principiel debat, som jeg synes vi skal tage alvorligt. Det gør vi også, men jeg mener, det er vigtigt, at vi ligesom holder tingene adskilt. Der er det her forslag om et register i forhold til underskud, og så er der diskussioner om investeringsklimaet, og der kan man tale om, hvorvidt man bør gøre noget for at forbedre investeringsklimaet. Der er skattecredit, og der er fremførsel af underskud eller begrænsninger af det, og der er mange andre ting. Der er også iværksætterskat, som vi jo også har været med til at afskaffe – så meget, som det kunne lade sig gøre. Og det var noget, som Venstre ikke var så optaget af, altså forholdene for iværksættere.

Så jeg synes, det er vigtigt at tage en principiel debat, men lige nu handler det om det her forslag, og det synes jeg ser ganske fornuftigt ud.

Kl. 10:26

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Så det betyder, at Det Radikale Venstre mener, at L 144, lovforslaget, vi behandler nu, kan man godt køre igennem, men man er stadig væk bekymret, synes jeg at kunne forstå, over grundelementet, nemlig retten til at fremføre underskud. Og så skal jeg bare høre, om det er noget, som Det Radikale Venstre mener kunne være interessant at drøfte i forbindelse med de kommende vækstpakkeforhandlinger, i forhold til at der ligger en konkret anbefaling fra Produktivitetskommissionen om at gøre op med begrænsningerne i retten til at fremføre underskud.

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Nadeem Farooq (RV):

Bare for at slå det fast vil jeg sige, at vi synes, at det forslag, der ligger her, er ganske fornuftigt. Og det at sikre gennemsigtighed, transparens, er vigtigt for Radikale Venstre, og det er jo bestemt også vigtigt at sikre, at vi har et investeringsklima, der inviterer til, at vi får flere udenlandske investeringer til Danmark. Der er jo mange elementer i det. Der er det overordnede skatteniveau; der er selskabsskatten; der er også det her med evnen til for en regering at føre en stabil skattepolitik. Der er mange ting, og dem vil vi gerne diskutere, når regeringen har lagt vækstplanen frem.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Forslaget om et underskudsregister følger af aftalen om finansloven 2012. Forslaget handler kort sagt om at sætte en stopper for et eventuelt misbrug af mulighederne for at fremføre underskud, og for at få underskudsregisteret til at virke er det nødvendigt at få indberettet fremførselsberettigede underskud. Der sker en udvidelse, der sikrer, at finansielle virksomheder ikke via sambeskatning opnår dobbelt fradrag.

Så har vi jo hørt her i salen i dag, specielt fra Venstres ordfører, at der skulle være alle de her administrative byrder. Det er vi ikke enige i i SF. Vi mener faktisk, at det på sigt, som det også er blevet sagt af nogle af mine kollegaer, kan give mere gennemsigtighed, og

at det faktisk kan lette virksomhedernes administrative byrder. Og engangsregistreringen af underskud og skattefri omstrukturering er alene en specifikation af de oplysninger, som virksomhederne allerede i dag alligevel skal være i besiddelse af for at kunne udfylde selvangivelsen korrekt.

Der er blevet sagt meget om lovforslaget. SF er rigtig glade for, at det kom med i finanslovsaftalen med Enhedslisten, da vi lavede den dengang. Og som jeg også tror at nogle af mine kollegaer har været inde på, gav det, da den tidsbegrænsede regel blev ophævet i 2002 af VK-regeringen, jo simpelt hen nogle meget store besværligheder for SKAT at styre og følge udviklingen i fremførte underskud. Så vi synes, det er på høje tid, at der bliver lavet sådan et underskudsregister, så der bliver mere styr på de fremførte underskud.

SF støtter lovforslaget og er meget glade for det.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Skattemæssig udnyttelse af underskud er en gammel metode for virksomheder i det her land til at undgå at betale skat. Jeg nævnte Q8 tidligere i en kort bemærkning. Q8 kom til Danmark i 1983 ved at købe Gulf Oil. Gulf Oil betalte skat, men i samme sekund selskabet var overtaget af Q8, stoppede skattebetalingen. Og nu har Q8 været i Danmark siden da, i godt 30 år, og de har ikke i et eneste af de år betalt skat. Jeg tror, de fleste kan se, at de har ret mange benzinstandere rundt omkring. De har åbenbart en forretning, de gerne vil holde liv i, og det har de gjort i 30 år. Man må gå ud fra, at de har tjent penge på det, men de har altså aldrig nogen sinde tjent penge i deres skattemæssige regnskab, og derfor har de haft nul skat i alle årene. Det har de jo kunnet gøre ved at fremføre underskud tilbage fra etableringen, ved lukningen af olieraffinaderiet på Stignæs på et senere tidspunkt, og så ved, at de senere kunne bruge VKO-regeringens indførelse af uendelige muligheder for fremførelse af underskud. Det er derfor, de heller ikke regner med at betale skat de kommende år.

For år tilbage var der en anden metode. Der kunne folk bag i aviserne, i Børsen, læse rubrikannoncerne i den størrelse, som vi kender det fra en anden avis i dag, og der stod, at man kunne købe et underskud i et falleret selskab mod at betale en eller anden procentdel af det fremførte underskud. Det brugte en lang række virksomheder til at købe fem sider papir, nemlig et regnskab, hvor der stod et underskud, som de så bare købte – selskabet var tomt i øvrigt – og så trak de det fra i deres skatteregnskab.

Den fidus blev misbrugt i en sådan grad, at et flertal i Folketinget til sidst sagde, at det måtte stoppes – altså at man kan købe et underskud fra et andet selskab bare for at trække det fra i sit eget skatteregnskab. Det blev ikke stoppet fuldstændigt, for finansielle virksomheder har stadig væk nogle muligheder, som jeg synes burde stoppes, men der blev dog sat en stopper for den største del af galskaben.

Man kunne så blive ved med at trække sit eget underskud fra, og på det tidspunkt vidste alle i Folketinget, at det jo også var en mulighed for at spekulere. Derfor var der enighed om at have en værnsregel, der hed, at underskud dog kun kunne fremføres i 5 år, for hvis man gik længere tilbage, kunne det jo være nærmest umuligt at undersøge, om underskuddet var reelt, eller om det var en konstruktion. Alle var enige om det frem til 2002, hvor Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti indførte, at fremover kunne alle skattemæssige underskud i et selskab fremføres uendeligt. Det betyder, at når et selskab om 10 år, 20 år synes, at de vil aktivere et underskud, de havde i 2002, så kan de bare aktivere det, og så kan de sige til skattemyn-

dighederne: Værsgo at kontrollere, om det er et reelt underskud, eller det er en fiktion, som vi bare indfører for at undgå at betale skat. Alle og enhver ved da, at skattevæsenets mulighed for at gå 10, 20, 30 år tilbage i tiden for at kontrollere, om en aktivitet, der er blevet trukket fra i skat, var reel, eller om den mere var en fiktion, er umulig. Altså, det er fuldstændig umulige arbejdsvilkår for skattevæsenet, og derfor burde VKO-regeringen selvfølgelig allerede dengang have indført en ny værnsregel, hvis man endelig ville lave det sådan, at underskud bare kunne fremføres uendeligt, og den værnsregel burde gå ud på, at så må vi dog have registreret underskuddene på det tidspunkt, hvor skattevæsenet har en chance for at gå ud og kigge på, om det er et reelt underskud, eller om det er et konstrueret underskud.

Det undlod man, og det har formentlig kostet det danske samfund milliardbeløb, at man på den måde bare gav uendelige muligheder for at fremføre underskud uden at indføre en eller anden form for kontrol af de underskud.

Det er det, som regeringen så i dag ifølge en aftale med Enhedslisten fremsætter forslag om, nemlig at man dog så trods alt skal kunne godtgøre, at man har et underskud, ved at anmelde det til et register. Det burde jo ikke være noget problem. Det er vel bare at kopiere tal fra sit eget regnskab og sende det til SKAT. Så på den måde får man en vis mulighed for i SKAT at gå ind og sige: Hov, var det nu et korrekt underskud, man der bogfører til uendelig fremførsel?

Vi synes, det ville være korrekt at ophæve denne uendelige fremførsel og gå tilbage til den gamle regel med de 5 år for på den måde at øge mulighederne for at kontrollere, at det ikke er fiktion og snyd. Men vi synes da i hvert fald, at det her – som vi så selv har været med til at aftale – med at lave et register øger mulighederne for at kontrollere, hvad der foregår, og det er et lille skridt på vejen.

Så er der hele diskussionen om retssikkerhed. Jamen jeg bliver helt rørt til tårer, når store virksomheders retssikkerhed bliver fremført herinde som noget, man er meget bekymret over. Jeg bliver endnu mere rørt den dag, man siger: Er det ikke synd, at en arbejdsløs, der kommer 2 dage for sent med at indsende sit dagpengekort, mister retten til dagpenge? Er det ikke synd, når nogle mennesker ikke er opmærksomme på en mulighed, de har for at få et socialt tilskud, og så kommer lidt for sent og ikke får det sociale tilskud? Altså, hvis det var der, man kiggede på retssikkerhed, så kunne vi tage en debat. Det her med at sige, at det er synd for Q8, er simpelt hen efter min opfattelse det rene pjank.

Kl. 10:36

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance stemmer i denne sal igen og igen mod nye skatter på erhvervslivet og mod nye administrative byrder på erhvervslivet. Derfor vil vi også stemme imod dette lovforslag, som er nye administrative byrder på erhvervslivet. Man behøver sådan set blot at læse op fra lovforslagets bemærkninger, som er skrevet af regeringen selv. Der står:

»Selskaberne ... vil i forbindelse med engangsregistreringen af underskud blive pålagt en mindre byrde. Det vurderes, at ca. 95.000 selskaber m.v. vil have fremførselsberettigede underskud, der skal registreres.

Der vil i et vist omfang være tale om, at selskaber m.v.

skal indberette oplysninger, som allerede er oplyst til SKAT.«

Ja, så skal man altså gøre det en gang til for prins Knud eller for den her regering.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, som jo også hører under regeringen, skriver:

»Det vil på samfundsniveau være byrdefuldt for de anslåede 95.000 virksomheder at engangsregistrere deres underskud fra ét eller flere af årene i perioden mellem 2002 og 2013.«

Regeringen mener så, at man alligevel kan gøre det her, fordi det på lang sigt vil udgøre en lettelse af byrderne for virksomhederne. Men det er virksomhederne selv ikke enige i. F.eks. siger Dansk Erhverv, at de er bekymret for de administrative byrder ved det her lovforslag, og DI fremhæver, at man ikke har fundet en rimelig balance i forslaget mellem nye byrder og nye lettelser.

Så af den grund vil Liberal Alliance stemme imod lovforslaget.

Kl. 10:38

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Hvis jeg har forstået hr. Ole Birk Olesens pointe for at stemme imod det her lovforslag korrekt, er det hovedsagelig på grund af store administrative byrder. Er det korrekt forstået?

Kl. 10:38

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, det er korrekt forstået.

Kl. 10:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så de kæmpestore, voldsomme administrative byrder er altså, at man skal skrive nogle oplysninger, som man har i forvejen, ind i et underskudsregister. Det er nok til, at Liberal Alliance vil stemme imod et lovforslag, der kan sikre, at man ikke *misbruger* de muligheder, der er, i forhold til at bruge sit underskud.

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen for os er det ikke størrelsen af den ekstra byrde, som er afgørende. På samme måde som SF, hvis man beskærer en kontanthjælpsmodtager med 1 kr., også vil stemme imod det i dag, tror jeg, nu, hvor SF ikke er regering – modsat da man var i regering – så har vi det sådan, at hvis man lægger en byrde, selv en meget lille byrde på virksomhederne, så er det noget, vi er imod, fordi de har byrder nok i forvejen. Det kunne jo være, at den ekstra lille byrde var det strå, der knækkede kamelens ryg i nogle bestemte virksomheder, som er særlig hårdt ramte. Så det er retningen, vi kigger på, og retningen er forkert.

Kl. 10:39

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Vi skal jo forkæle virksomheder i Danmark. Det væsentligste for Danmark i den nuværende situation er at sikre, at virksomheder har lyst til at investere og udvikle i Danmark. Hvordan sikrer man så det? Jamen det gør man ved at gøre livet så let som muligt for virksomhederne, ved at gøre det så billigt som muligt for virksomheder-

ne ved at sænke skatter og afgifter, og ved at fjerne problemer og byrder for virksomhederne.

Det her forslag trækker jo i den stik modsatte retning, og det sker på basis af en dyr finanslov i 2012 med Enhedslisten, som kostede erhvervslivet og danskerne ekstra 5 mia. kr. Som et lille kuriosum kunne man så kigge på, hvad der skete i 2013, da vi lavede en fornuftig finanslov, for da lavede vi virksomhedernes byrder og gjorde livet en lille smule lettere for virksomhederne og danskerne. Da man året forinden indgik en aftale med Enhedslisten, kostede det så danskerne og virksomhederne lige godt 5 mia. kr. – og nu også forslaget her.

Hvis man kigger på reaktionerne fra de mennesker, som bliver ramt af det, altså hæderlige virksomheder, virksomheder, som skaber jobs i Danmark og udvikling i Danmark, så oplever man dem med én stemme, med én hat på, sige, at det er et problematisk forslag. Det vil hæmme muligheden for at udvikle, for at investere, for hvad sker der i virksomheder? Jo, man bliver jo nødt til at investere for at skabe vækst, og det kan betyde, at man får underskud et år.

Det her besværliggør investeringerne. Derfor er det også rigtigt, at det bliver kaldt en slags investeringsskat, for man må selvfølgelig planlægge efter, at man i nogle år har et minus på bundlinjen og i andre år forhåbentlig tjener rigtig mange penge, som følge af at man har investeret nogle penge et år. Det her forslag vil alt andet lige gøre det mere besværligt at praktisere investeringer og fremføre underskud.

Så derfor vil vi stemme imod forslaget her, fordi det vil hæmme væksten i Danmark og det vil gøre det sværere at være virksomhed i Danmark.

Kl. 10:41

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:41

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Hr. Brian Mikkelsen siger, at der er mange hæderlige virksomheder i Danmark. Det er jeg fuldstændig enig i, men jeg vil bare spørge hr. Brian Mikkelsen, om han synes, det er hæderligt i al evighed at skubbe et underskud foran sig for ikke at betale skat. Er det hæderligt på den måde ikke at bidrage til det danske samfund, fordi man ikke får betalt en skat, fordi man helt lovligt har brugt en fidus, som VK-regeringen indførte?

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Brian Mikkelsen (KF):

Der er ikke nogen fidus i at give et vindue til, at man kan investere i arbejdspladser, i innovation, i et nyt produktionsapparat. Og så vil det for mange virksomheder betyde, at man får et underskud, fordi man investerer nogle penge, som på sigt skal give et afkast. Det må der selvfølgelig være en nem og hurtig mulighed for at kunne fremføre. Det her forslag lægger op til, at det bliver meget mere besværligt. Det bliver problematisk for mange virksomheder at investere, og derfor kan vi ikke støtte det forslag her.

Kl. 10:43

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:43

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu får hr. Brian Mikkelsen det jo til at lyde, som om virksomheder aldrig mere vil kunne investere og få fradrag eller noget som helst, at alting bliver lavet om. Det er jo ikke det, der kommer til at ske. Og de administrative byrder består i, at nogle oplysninger, man i forvejen skal have for at udfylde sin selvangivelse korrekt, skal ind i et underskudsregister.

Kernen i det her må jo være, at der er en uenighed herinde i salen om, hvorvidt man i al evighed skal kunne skubbe et fradrag foran sig og derved ikke betale skat. Det kan jo fint være, at det oprindeligt har været, fordi man har lavet nogle gode investeringer, der har givet nogle arbejdspladser, men hvis det fradrag så bare bliver skubbet foran år efter år, bidrager man jo i hvert fald ikke med at betale skat i Danmark. Og det burde man vel som virksomhed gøre på et eller andet tidspunkt. Ellers må man jo forstå det på den måde, at hr. Brian Mikkelsen synes, at f.eks. Q8, som var det eksempel, hr. Frank Aaen havde, skaber nogle arbejdspladser, og så er det fint, at de aldrig betaler skat.

Kl. 10:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:44

Brian Mikkelsen (KF):

Kernen i uoverensstemmelsen her i salen i dag er jo, at vi har en flok af partier, som har som formål at gøre det lettere at være virksomhed. Hver eneste dag må man jo se på, hvad der trækker i den rigtige retning, og hvad der trækker i den forkerte retning.

Man skal ikke råbe ulven kommer med det her forslag. Det ødelægger ikke investeringerne i det danske samfund, og det betyder ikke, at virksomhederne flygter ud af samfundet, men det er et lille skridt i retning af at gøre det mere besværligt for virksomheder at investere og udvikle i Danmark. Og der bliver man nødt til som lovgiver hele tiden at se på, hvad der er godt, og hvad der er dårligt. Det her trækker altså i den negative retning i forhold til at investere og udvikle i Danmark, og selv om det ikke vil ødelægge investeringerne i Danmark og virksomhederne ikke vil løbe skrigende ud af Danmark, så gør det det mere besværligt for dem, og det gør det mere problematisk for dem. Og når man laver sådan en analyse, skal man selvfølgelig stemme imod forslaget.

Kl. 10:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 10:45

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Tak for en god debat om lovforslaget og også en, kan jeg fornemme, modtagelse hældende til det positive, i hvert fald fra et flertal. Det er jo et forslag, som udmønter et af elementerne i aftalen om finansloven for 2012 mellem den daværende regering, Socialdemokraterne, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, der fastsatte, at der skal indføres et register over selskabernes underskud.

Med forslaget sikres indberetning af de oplysninger fra selskaberne, der er nødvendige for at etablere det her underskudsregister. Underskudsregisteret vil overtage beregningen og fordelingen af underskud over tid, og det vil medføre en administrativ lettelse for selskaberne, selv om det jo, som det også er fremgået af debatten, initielt og i forbindelse med engangsregistreringen vil være en administrativ byrde.

Jeg er meget glad for hr. Brian Mikkelsens afsluttende bemærkning om, at ulven ikke kommer, som jeg må forstå det, som følge

af det her forslag. For når man hører debatten, tror jeg måske, man kan få et lidt fordrejet billede af, hvad konsekvenserne egentlig er af at bede virksomhederne om at registrere nogle oplysninger, som de i sagens natur ligger inde med, for de skal jo betjene sig af dem for at kunne få glæde af at fremføre underskuddet.

Dette er jo også i virksomhedernes egen interesse, og i forhold til den debat, der har været ført her, synes jeg, at det er vigtigt at finde balancen mellem, at vi på den ene side er enige om, at der skal være gode vilkår for virksomheder og for deres investeringer i Danmark, og at vi på den anden side, som i al skattepolitik, ønsker, at skatten fastsættes korrekt. Og det er jo sådan set det, der er det bærende hensyn bag det her forslag om et underskudsregister. Det er nemlig at sørge for, at vi også på det her område sikrer, at vi får en korrekt skatteansættelse og en korrekt anvendelse af reglerne.

Uanset om man så mener, at reglerne burde være anderledes i forhold til fremførsel af underskud, så må man dog formentlig dele intentionen om, at de skal anvendes korrekt. Derfor har jeg svært ved at se, hvilken interesse der skattepolitisk skulle være i, at man ikke havde en gennemsigtighed og en efterrettelighed på det her område, også selv om man måtte have tanker om at regulere fremførselsmulighederne anderledes.

Så er det jo, som det også fremgår af bemærkningerne, klart, at når først engangsregistreringen er foregået, vil det være en administrativ lettelse for virksomhederne, for der vil altså være et register, hvor man hele tiden kan ajourføre sig med, hvilket underskud der er at fremføre.

Vi har lyttet til hørings svarene, som flere spurgte til i debatten, og derfor har vi i lovforslaget indført en mulighed for, at SKAT i konkrete tilfælde kan se bort fra 3-månedersfristen for indberetning, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Jeg noterer mig i den forbindelse, at Dansk Folkepartis ordfører udtrykte en almindelig tilslutning til ideen om et underskudsregister, men en bekymring for præcis det her element. Det vil vi meget gerne uddybe i forbindelse med udvalgsbehandlingen for at se, om vi ikke så alligevel kan finde hinanden.

Så er der i øvrigt i lovforslaget – det er ikke indgået så meget i debatten – en række elementer, som ligger uden for aftalen om finansloven for 2012, nemlig elementer om oplysnings- og selvangivelsespligt, der har til formål at sikre en korrekt beskatning. Dermed skabes der øget sikkerhed for, at skatteberegningen bliver korrekt, hvilket både er i borgernes og det offentlige interesse. Der er også en udvidelse af en værnsregel, der skal sikre, at finansielle virksomheder ikke opnår dobbelt fradrag. Jeg lægger til grund, at da interessen har samlet sig om det andet, er der nok ikke så meget kontrovers om de andre forslag, og det vil jeg så tillade mig også at takke for.

Jeg ser frem til en forhåbentlig konstruktiv udvalgsbehandling, som kan føre til, at så bred en kreds i Folketinget som muligt bakker op om, at vi også på det her område får en øget gennemsigtighed, så vi sikrer en korrekt skatteansættelse.

Kl. 10:49

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne kvittere for, at skatteministeren indrømmer, at det her er en administrativ byrde for virksomhederne, det bliver sagt lige ud af posen; det er sådan set rart, når det gælder den politiske debat, at det bliver slået fast, for så har vi det på det rene.

Der var noget andet, jeg ville spørge om. Det her forslag ligger jo i forlængelse af diskussionen om et tidligere lovforslag om en begrænsning af retten til underskudsfræførsel. Produktivitetskommissionen, som jeg har indtryk af at særlig De Radikale er meget optaget af at lytte til, påpeger i deres rapport, at det forslag er med til at

hæmme produktiviteten i Danmark. Det hæmmer investeringerne, det hæmmer iværksætteriet. Så tænker jeg bare: Giver den kritik, som Produktivitetskommissionen er kommet med i forhold til den investeringsskat, som regeringen har lavet – det er godt nok noget, der er vedtaget tidligere – anledning til, at regeringen vil genoverveje det, der er hovedtemaet for det, som vi diskuterer i dag? Hvis man vil levere noget i forhold til produktiviteten, i forhold til investeringerne i Danmark, ville det så ikke være hensigtsmæssigt, at man måske gjorde det lovforslag til genstand for fornyet overvejelse, for at sige det mildt?

Kl. 10:50

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 10:50

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Først og fremmest vil jeg sige, at der jo ikke er noget nyt i forhold til det med de administrative byrder. Det fremgår helt åbent af lovforslagets bemærkninger, at det initielt vil være bebyrdende at registrere det, men at det derefter vil være en administrativ lettelse, fordi man så har registeret, som automatisk vil beregne, hvilket underskud der er at fradrage eventuel skat i. Så derfor synes jeg sådan set ikke, der her er tale om nogen indrømmelse, men blot en gentagelse af, hvad der er lagt åbent frem.

Så kan man selvfølgelig løbende diskutere, hvilke regler der skal være gældende. Jeg forstod på hr. Torsten Schack Pedersens ordførerindlæg, at det her var et brud med mangeårige principper. Det er nu ikke så forfærdelig mange år siden, at der også var en begrænsning, og derfor vil jeg sige, at man jo løbende må tage de drøftelser, men uanset hvad må det være vigtigt, at skatten fastsættes korrekt.

Kl. 10:51

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var jo så ikke noget svar på, hvilket indtryk Produktivitetskommissionens anbefalinger har gjort på ministeren. Det var den ene ting. Den anden ting er jo den bekymring, der udtrykkes fra en række høringsparter side i forhold til, at man mister et fradrag, hvis ikke man anmelder det. Det er det, der bliver kritiseret som værende et brud med gældende, mangeårige principper. Skatteministeren har jo i indeværende uge været ude og talt varmt for borgernes retssikkerhed over for SKAT. Giver den kritik, som en række af de organisationer, der normalt er bannerførere for retssikkerheden, er kommet med, ikke skatteministeren anledning til at overveje, om det her forslag sidder lige i skabet?

Kl. 10:52

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 10:52

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg har selvfølgelig forsøgt at lytte til hørings svarene, hvilket jeg også adresserede i mit indlæg, og vi har jo sådan set ændret i lovforslaget som følge af den kritik. Men jeg undrer mig, når Venstre i dag fører det synspunkt frem med så stor kraft. Hvilken interesse skulle virksomhederne have i ikke at registrere deres underskud? Hvilken interesse kan man have i ikke at ønske gennemsigtighed på det her område skattepolitisk? Det handler jo ikke om, at nogen i forhold til den tilstand, der er nu, ikke skal have lov til at bruge de regler, præcis som de er gældende, men det handler om at sikre, at der er en

gennemsigtighed i det. Og der har jeg bare svært ved at forstå, hvad det er for en skattepolitisk interesse, der skulle være i at have mørke over et område, hvor man rent faktisk relativt let kunne sørge for at der var orden, og at det foregik på en gennemsigtig måde.

Kl. 10:53

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 10:53

Preben Bang Henriksen (V):

Det er alene foranlediget af ministerens seneste udtalelse om, hvilken interesse virksomhederne skulle have i ikke at registrere deres underskud. Jeg må dertil sige, og det tror jeg også at ministeren ved, at der er utrolig mange små virksomheder i Danmark, og det kan godt være, de har en revisor, men måske har de ikke en revisor, og det er jo ikke sikkert, at de lige er opmærksomme på de her regler, der kommer fra Folketinget.

Der må jeg så opfordre ministeren til at lade det her belyse, måske også i Justitsministeriet, i relation til retssikkerheden og i relation til ekspropriationsovervejelser og lignende. Vi taler om en situation, hvor folk har det, jeg vil kalde en velerhvervet ret til at kunne fradrage et underskud. Og den ret forsvinder ganske automatisk, hvis folk ikke selv gør noget.

Som jeg sagde i min korte bemærkning til den socialdemokratiske ordfører, svarer det lidt til, at jeg får at vide, at jeg skal have penge tilbage i skat, og så vedtager Folketinget efterfølgende et lovforslag, der siger, at hvis jeg ikke husker at skrive til skattevæsenet, får jeg alligevel ikke penge tilbage. Vil ministeren prøve at lade det være genstand for en nærmere undersøgelse? Tak.

Kl. 10:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:54

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Det er lige før, jeg vil sige, at det faktisk er det omvendte, der gør sig gældende, nemlig at vi her har en situation, hvor man skal huske at skrive det til SKAT, men vi skaber et register, hvor det så fremover kan foregå automatisk, fordi alle de oplysninger er inde. Det lægger sig jo bare i forlængelse af den måde, man over årene på skatteområdet, også med en Venstreminister, har indrettet sig på med en stadig større grad af registerbaseret og automatisering for på den ene side at sikre, at det foregår korrekt, og på den anden side at sikre, at det foregår med så få byrder som muligt.

Vi svarer på alle de spørgsmål, der måtte være, og inddrager også Justitsministeriet. Men dette lovforslag har ligesom alle andre været omkring Justitsministeriets Lovkontor, så der er ikke noget i den henseende at være bekymret for.

Men hvis jeg forstår signalet fra Venstre, er man sådan set villig til at diskutere registeret, men er bekymret for engangsregistreringen, og så er vi jo mere over på den boldbane, som Dansk Folkeparti spiller på.

Det, jeg undrer mig over, er, hvilken skattepolitisk interesse man har i, at der ikke skulle være et register, som sikrer, at der er klarhed over, hvad det er for et underskud, den enkelte virksomhed fremfører år for år.

Kl. 10:55

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen.

Preben Bang Henriksen (V):

Vi har da i allerhøjeste grad en interesse i, at der er et register, der sikrer, at folk får udnyttet de underskud, som de nu engang har ret til. Og jeg synes, det er noget underligt noget, at ministeren nu siger, at det er det modsatte, der gør sig gældende. Nej, det analoge til den situation, jeg nævnte, er, at man skulle have penge tilbage, at man havde ret til at få penge tilbage, og her er en situation, hvor man har ret til at udnytte gamle underskud, men hvor man nu pludselig skal foretage en aktiv handling. Det er der, forskellen er, ellers er det altså samme situation.

Derfor må jeg sige, at det undrer mig lidt, at ministeren ikke kan se det, men jeg håber, at det kan være genstand for en ekstra undersøgelse. Jeg synes i hvert fald, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Kl. 10:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:56

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jamen jeg vil nu fastholde, at jeg tror, at der var relativt mange danskere – sådan blev det i hvert fald oplevet af SKAT – der her tidligere på ugen var interesseret i, om de automatisk kunne forvente at få nogle penge retur i forbindelse med selvangivelsen. Det foregår jo ved, at de går ind og kigger og automatisk får det at vide. Hvorimod man her med underskudsfræmførslen jo altså selv skal foretage den aktive handling, men underskudsregistreret kan så føre til, at det kan foregå om end ikke helt tilsvarende så i hvert fald med et skridt i den retning.

Men jeg fornemmer på Venstres indlæg i den her spørgerække, at man trods alt ikke er helt afvisende over for tanken om et underskudsregister, at man har interesse i det, men at det er engangsregistreringen, der er interessant. Det deltager vi gerne i en drøftelse af, hvis man så er villig til at medvirke til, at vi får et underskudsregister.

Jeg må i hvert fald bare sige, at jeg stadig væk har til gode at høre, hvad det er for en skattepolitisk interesse, der skulle være i at fastholde en situation, hvor der ikke er gennemsigtighed, i forhold til hvilke underskud virksomheder fremfører år for år.

Kl. 10:57

Formanden:

Tak til ministeren.

Jeg har ikke set flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om indsamling m.v.

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 26.02.2014).

Kl. 10:57

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

I Danmark har vi jo en god og lang tradition for at samle ind til forskellige gode formål. Helt siden fjernsynets barndom har vi haft de store landsdækkende tv-transmissioner. Vi har husstandsindsamlinger, hvor en masse frivillige går fra dør til dør og samler ind, og så sent som i søndags – tror jeg det var – havde vi besøg hjemme hos os af Folkekirkens Nødhjælp, og så går det sædvanlige ritual i gang med at finde mønter og sedler rundtomkring, hvor de nu befinder sig. Lidt efter fik vi så besøg af kvarterets festoriginal med slips og jakke og hat, der kom og ringede på døren og sagde, at han kom fra Kirkens Korshær og ikke Folkekirkens Nødhjælp. Man kunne godt forveksle de to, som han var så venlig at fortælle os om, og han fik så en dyrlægens natmad, og det blev han rigtig glad for.

Men det er længe siden, vi har haft besøg af Danske Kvinders Slesvigske Forening, og det skyldes jo nok, at den ikke er så aktiv, som den har været, men ikke desto mindre er den på den liste over foreninger, som har lov til at gå rundt og samle ind. Det vidner jo noget om, at vores lov om indsamling er ved at være forældet og godt kunne trænge til en opstramning. Reglerne stammer helt tilbage fra 1972, og med lovforslaget i dag bringer vi regelsættet ind i en ny tid, hvor vi også har fået sådan noget som indsamlinger på Facebook, indsamlingsmoduler på diverse hjemmesider osv. osv. Så lov om offentlig indsamling og pyramidespil foreslås altså erstattet med en ny lov, som skal være med til at sikre gennemsigtighed med, hvad pengene går til, og hvordan de bliver administreret, og samtidig er der tale om en regelforenklaring, en liberalisering af reglerne og en ændring af definitionen af en indsamling, så den bliver bredere og dermed tilpasset moderne tider, bl.a. med internet, som jeg var inde på før. Samtidig skal der så oprettes et helt nyt indsamlingsnævn for at holde lidt styr på tingene. Det nævn skal stå for anmeldelser af indsamlinger, og så skal de også føre tilsyn. Og så får de en ny mulighed, nemlig at træffe afgørelser i sager om brud på det, man så kalder god indsamlingsskik, altså sådan en generalklausul, som vi også kender det fra god markedsføringsskik i markedsføringsloven og god presseskik, god advokatskik osv.

I Venstre mener vi, at vi som politikere ikke skal stå i vejen for, at der kan samles penge ind. Vores opgave består derfor i at sikre, at rammerne for indsamling er enkelt og fornuftigt skruet sammen, og at hjælpeorganisationer ikke skal kæmpe med bøvlg og bureaukratiske regler, når de skal samle penge ind. Og så skal man som bidragyder også kunne være nogenlunde sikker på, at ens penge går til reelle projekter og ikke til svindel og humbug, som der jo desværre har været eksempler på. Vi ønsker et sæt klare spilleregler for, hvem der må indsamle, og i hvilket omfang der må indsamles, og samtidig skal det være gennemsigtigt for bidragsyderne, hvad deres penge går til.

I Venstre mener vi, at det er fornuftigt, at den nye lov vil udstyre både organisationer og bidragsydere med et sådant sæt spilleregler og dermed jo altså sikre alle parter interesser endnu bedre, men der er grænser for alt, selv velgørenhed, og derfor skal det fortsat, i al

fald i udgangspunktet, være sådan, at der er et forbud mod gade- og husindsamlinger med de undtagelser, som er beskrevet i loven. Det vigtige er at opretholde balancen mellem de fordele, der opstår ved en folkelig opbakning til en husindsamling, og så det faktum, at man jo altså forstyrrer borgere hjemme på deres bopæl, borgere, som kan være i gang med alt muligt andet. Borgerne skal ikke udsættes for indsamlinger i et væk, og derfor vil vi spørge ministeren – nu, jeg kan se, vi har hendes opmærksomhed – om man vil følge området og sikre, at antallet af husindsamlinger fremover bliver på et rimeligt niveau.

Vi ønsker også, at indsamlingsnævnet tager højde for, at der skal ske en vis spredning i de formål, der samles ind til gennem hus- og gadeindsamlinger, og det må vi også forsøge at få afklaret under udvalgsarbejdet.

Derudover er der spørgsmålet om selve indsamlingsnævnet. Det er som udgangspunkt et godt tiltag, og der er da også blevet taget godt imod det af de hørte organisationer. Der er tale om en helt ny service, men det skal finansieres ved gebyrer. Samlet set skal de her organisationer betale 1,2 mio. kr. i gebyr for at drive nævnet, og det kan sådan set være fornuftigt nok, for organisationerne får jo også nogle ydelser til gengæld, men det står os lidt uklart, hvordan fastsættelsen af disse gebyrer er udregnet. Vi kunne også godt tænke os at få oplyst, om de penge, som organisationerne sparer ved ikke længere at skulle indrykke annoncer med deres regnskaber, er noget, der går nogenlunde lige op med det, de fremover skal betale i gebyrer. Også det må vi få afklaret under udvalgsarbejdet, hvor vi vil stille opklarende spørgsmål.

Men overordnet set er der tale om en liberalisering; det går vi som Danmarks liberale parti naturligvis ind for; der er tale om mindre bureaukrati; det støtter vi også. Alt i alt støtter vi lovforslaget, men har dog nogle spørgsmål, som vi gerne vil have afklaret yderligere.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

De fleste af os kender det: Bedst som man går i sine egne tanker gennem den lokale gågade, bliver man stoppet af en kæk indsamler, der kendes bedst på uniformsvindjakken eller den karakteristiske blok. Disse såkaldte facere bruger på bedste måde deres overtalelses-evner til at få folk til at bidrage til et velgørende formål i form af et medlemskab. Også mange andre steder møder vi indsamlerne, og mange af os svinger meget gerne selv indsamlingsbøssen, når Kræftens Bekæmpelse, Dansk Flygtningehjælp eller andre har deres landsdækkende søndagsindsamlinger.

Vi skal værdsætte det frivillige arbejde i Danmark, og vi skal værdsætte, at tusindvis af danskere med glæde bidrager til velgørende formål gennem disse indsamlinger. Og det er sådan set baggrunden for, at vi behandler lovforslaget her i dag – lovforslaget om indsamlinger.

Lovforslaget har til formål at sikre større gennemsigtighed og åbenhed ved indsamlinger til velgørenhed. Ikke mindst skal lovforslaget sikre en tidssvarende lovgivning i forhold til de nye teknologiske muligheder, der er for indsamlinger.

Først og fremmest sikrer lovforslaget, at alle typer indsamlinger, der ikke defineres som private eller politiske, samles under samme hat, og at administrationen ligger et og samme sted. Der indføres en klausul om god indsamlingsskik, som også omfatter de her såkaldte faceres hvervning af bidragsydere.

Desuden oprettes et uafhængigt indsamlingsnævn. Indsamlinger skal som udgangspunkt anmeldes til dette indsamlingsnævn, og indsamlingsnævnet skal have det overordnede tilsyn med indsamlingsområdet. Det er således også dem, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt den gode indsamlingsskik overholdes.

Med gennemførelsen af forslaget sker der også en administrativ lettelse med hensyn til offentliggørelse af indsamlingsregnskaber. De obligatoriske annoncer i aviserne udskiftes med en samlet hjemmeside med indsamlingsregnskaberne.

Vi Socialdemokrater værdsætter vores mange organisationer, der arbejder med velgørende formål, og med denne lov om indsamling sikrer vi større gennemsigtighed i deres indsamlinger, vi sikrer bedre rammer for indsamlingerne. Og på den baggrund skal jeg meddele, at vi socialdemokrater kan støtte dette forslag.

Kl. 11:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Lovforslaget her bygger jo på nogle anbefalinger i en betænkning, som et udvalg nedsat af justitsministeren, der hed Udvalget om revision af reglerne om offentlig indsamling, afgav i april 2012. Det er jo efterhånden et stykke tid siden, så lovforslaget her har været noget tid undervejs, hvilket kan undre, men det er trods alt godt, at det kommer nu.

Forslaget handler jo om og har til formål, at man vil sikre en større gennemsigtighed og åbenhed i forhold til indsamlinger til velgørende formål, som skal være til fordel både for den brede offentlighed, men også for indsamlingsorganisationerne. Målet er jo også at gøre det mere tidssvarende og at lave indsamling på en mere smidig måde og samtidig tage højde for den teknologiske udvikling. Det er alt sammen ting, som man jo stort set kun kan bifalde.

Noget af det nye er jo så, at der bliver lavet det her uafhængige indsamlingsnævn, som også er nævnt af de andre ordførere – et nævn, som bliver oprettet som noget nyt, og som skal bestå af 5 medlemmer. De har så bl.a. til opgave at godkende indsamlinger, men også at komme med nogle retningslinjer for god indsamlingsskik, hvilket jeg synes er en rigtig god idé. Jeg tror også, det er godt, der er et samlet udgangspunkt i forhold til det med indsamlinger. Men specielt det med den gode indsamlingsskik synes vi er rigtig positivt, så vi får lavet nogle retningslinjer, for jeg tror, nogle af os har prøvet at blive, jeg vil ikke sige overfaldet, men i hvert fald oplevet en aggressiv adfærd, når man kommer gående på diverse gågader, fra folk, der vil lave indsamlinger. Og der skal selvfølgelig være en god balance i det, for det skal selvfølgelig være muligt, at man laver indsamlinger og hverver medlemmer på gågader og strøg og på torve osv., men selvfølgelig ud fra en god skik, så man også respekterer folk, der måske ikke har lyst til at støtte det.

Alt i alt synes vi, det er et positivt forslag, men der er dog noget, vi gerne vil have kigget lidt på – jeg tror også, Venstre nævnte det – og det er i forhold til størrelsen på de her gebyrer, som kan virke ret store i nogle henseender. Og jeg er lidt i tvivl om, om det er, fordi de afspejler omkostningsniveauet for håndteringen af det her, eller hvordan man nu er kommet frem til det. Men det kan vi jo kigge på i udvalgsarbejdet. Men alt i alt synes vi, det er et positivt forslag. Vi har også bemærket, at høringsvarene er positive, så Dansk Folkeparti kan støtte det her lovforslag.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, formand. Vi radikale kan også bakke op om denne modernisering af indsamlingsreglerne, som har været nøje behandlet gennem et udvalgsarbejde, hvor bl.a. indsamlingsorganisationernes brancheorganisation har siddet med, så man kan sige, at indsamlingsorganisationerne også har været repræsenteret deri. Lovforslaget detaljer synes jeg er blevet gennemgået fint af de tidligere ordførere, men hvis jeg skal pege på et par ting, der sådan er særlig positive, eller som jeg ser som særlig positive, er det som det første, at der med det nye indsamlingsnævn nu kommer én indgang til det hele, om man vil – mere eller mindre. Jeg har den største respekt for de mange, gode organisationer, som er fyldt med ildsjæle, og som forsøger at gøre verden eller Danmark til et bedre sted. At vi med det her lovforslag kan være med til at forenkle deres arbejde en smule, glæder mig rigtig, rigtig meget.

Den anden ting er, at vi nu får en generalklausul om god indsamlingsskik. Nævnet skal så udfærdige den her generalklausul og efterfølgende også kigge på og behandle eventuelle klager over overtrædelse. Jeg er sådan set tilhænger af den her form for selvjustits, og jeg tror især, det kan være gavnligt, eftersom de her såkaldte facere, altså de gadehververe, som vi alle møder i ny og næ på gader og stræder, også bliver underlagt indsamlingsnævnet og dermed også den kommende klausul. Det er en af de ting, som jeg som politiker i hvert fald har modtaget en del mails om igennem tiden, netop at folk måske føler, at disse hververe har været lidt for aggressive, så det kan godt være, at det er fint, at der nu kommer en lejlighed til igen at få snakket om, hvordan man på en respektfuld måde foretager gadehvervning.

Så for at opsummere: Vi kan altså fra radikal side med glæde støtte dette lovforslag.

Kl. 11:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 11:10

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg taler på vegne af SF's retsordførere, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som desværre ikke kunne være her i dag.

En af grundpillerne i vores samfund er jo, at der er et stort og levende civilsamfund, hvor en masse mennesker frivilligt går ud på gader og stræder og er aktive for at sikre, at folk vil bidrage til velgørende formål.

Når man giver et bidrag ved en indsamling, er det jo også afgørende, at man har tillid til, at ens donation anvendes rigtigt. Og med lovforslaget bliver der oprettet et indsamlingsnævn, hvor tilsynet med indsamlingsområdet bliver samlet. Det gør, at der bliver større gennemsigtighed med og åbenhed om indsamlinger til velgørende formål.

I SF mener vi, at det er en fordel både for offentligheden og for organisationerne. Lovforslaget kommer til at betyde, at der bliver øgede muligheder for forskellige indsamlingsformer, og at indsamlinger kan foretages på en mere tidssvarende og smidig måde, hvor der også tages højde for den teknologiske udvikling.

I SF er vi derfor positive over for lovforslaget, men vi noterer os også vigtigheden af, at indsamlingsnævnet er et uafhængigt offentligt organ. Vi noterer os også vigtigheden af, at hvervning af nye medlemmer på gaden sker ved at følge principperne for god indsamlingsskik. Derfor arbejder SF i øjeblikket på et ændringsforslag, som

skal sikre, at befolkningen og de forretningsdrivende ikke på nogen måde bliver generet af indsamlingerne.

SF mener desuden, at det er vigtigt, at organisationer anerkendes for deres mangfoldighed, og at de enkelte organisationers folkelige forankring vurderes bredt. SF kan støtte forslaget.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Skipper som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg vil ikke gennemgå lovforslagets konkrete indhold endnu en gang – det er der tidligere ordførere der har gjort – men jeg vil sige, at de overordnede hensyn, der ligger bag det her lovforslag, er jo, som flere også har nævnt, heldigvis nogle hensyn, som vi alle sammen kan være enige om. Det, at organisationer har mulighed for at bidrage til vores fælles samfund, til udviklingen ude i verden ved hjælp af penge, som de samler ind blandt den danske befolkning, og at den danske befolkning dermed også har mulighed for at bidrage så godt, som de nu kan, er selvfølgelig et rigtig fint hensyn.

Samtidig er det selvfølgelig, kan man sige, på den anden side også sådan, at det skal ske på en måde, hvor det er til mindst mulig gene for dem, som ikke ønsker at bidrage, og det skal ske på en måde, hvor vi alle sammen, når vi bidrager, når der bliver banket på vores dør, når vi møder en facer på gaden, er sikre på, at det bidrag, vi giver, også bliver brugt til det, der bliver sagt. Det er jo nogle smukke og gode hensyn, og efter Enhedslistens mening er det også nogle hensyn, som i højere grad bliver varetaget med den her nye lov.

Både den nye brede definition af indsamlingsbegrebet og det uafhængige navn, som også skal sørge for, at den her generalklausul om god indsamlingsskik bliver overholdt, er rigtig, rigtig positive skridt. Det bygger nemlig, som den radikale ordfører sagde, på en selvjustits inden for de mange organisationer, som arbejder med indsamlinger. Og det er godt, netop fordi man jo også nogle gange møder nogen på gaden, som man synes er generende eller er for meget, og hvilken organisation skal så tage det første skridt til at træde lidt tilbage med den risiko, det er for dem måske at få færre penge? Det bliver nemmere at gøre det kollektivt blandt alle de indsamlede organisationer, når man har sådan en form for selvjustits, som det her lovforslag lægger op til.

Så vi er i Enhedslisten overordnet set positive over for det her lovforslag. Vi har, ligesom andre ordførere har nævnt her fra talerstolen, nogle spørgsmål, vi gerne vil have svar på. Det drejer sig bl.a. om de gebyrer, som de indsamlede organisationer bliver pålagt til at dække nævnets arbejde. Vi er bekymrede for, om det nu går lige op; det virker som høje beløb, så det vil vi gerne høre lidt mere om baggrunden for. Og så vil vi også spørge lidt ind til den her definition af den såkaldte folkelige forankring, som bliver et kriterium for, at man kan blive godkendt til at foretage indsamlinger. Vi er selvfølgelig enige i, at man skal være folkeligt forankret, og at det er et godt kriterium, men hvordan det bliver udmøntet i praksis vil vi også gerne vide lidt mere om.

Så vi vil stille de spørgsmål, men overordnet set er vi positive over for lovforslaget.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen i Liberal Alliance er vi overordnet set positivt indstillet over for L 142. Man kan sige, at der er tale om en liberalisering, og det må jo alt andet lige ligge godt til os.

Det er jo en sag, der har været diskuteret rigtig, rigtig længe; jeg synes nærmest, det har været diskuteret i alle de år, jeg har været medlem af Folketinget, at man kunne gøre noget ved det her. Så det er jo sådan set godt, at der endelig sker noget.

Men jeg vil dog gerne knytte en mere skeptisk bemærkning, der måske starter dér, hvor fru Pernille Skipper slap, til spørgsmålet om gebyrer, og hvor meget det kommer til at koste for nogle af de her organisationer. Altså, jeg tror, man i forbindelse med udvalgsarbejdet – og ministeren kan måske også svare på det – kan få svar på, om det bliver billigere eller dyrere osv., altså set i forhold til det her med, at man sparer en annonce, som ikke koster særlig meget, men så får man til gengæld et gebyr, som koster rigtig, rigtig meget. Og der kan vi godt være lidt bekymrede for, hvor hårdt nogle af dem bliver ramt.

Måske kan man se nærmere på – det ved jeg ikke om ministeren er indstillet på, men det kan vi jo få svar på senere – om der er lagt op til for meget administration. Kan vi se på administrationsdelen; kan vi se på nævnets sammensætning; kan vi se på andre ting, der måske kan nedskalere udgifterne for organisationerne? Det vil vi i hvert fald være meget interesseret i at tage en drøftelse af.

Så udgangspunktet er, at vi er positive, men vi er bekymrede for de gebyrer og udgifter, der bliver lagt op til i § 14 i lovforslaget. Så jeg håber, ministeren er indstillet på at tage en drøftelse af det.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Der skal også lyde positive toner fra konservativ side. Vi synes, det er glimrende, at vi her får lavet et mere enkelt system, og at vi får et system, som er mere gennemskueligt, altså at både organisationer og borgere nemmere og bedre kan se, hvad det er, der er samlet ind, hvad pengene er blevet brugt til, altså at regnskaberne bliver offentliggjort et sted, ved at man laver en portal. Det gør det hele langt mere overskueligt og gennemskueligt. Så principperne i lovforslaget her synes vi er rigtig gode.

Vi har også bemærket, at høringsvarene jo primært er positive. Men vi har også noteret os, at høringsvarene er afgivet, forud for at man kendte gebyrernes størrelse. Og der er jo nogle, der refererer lidt til gebyrerne, og man er lidt tøvende over for, hvordan det her kommer til at se ud, når det bliver realiseret. Der synes jeg, at vi skal tage os den tid, det tager, så de organisationer, der har afgivet høringsvar, når at opdage, at der nu altså ligger et lovforslag, som ikke ser ud som det, der var i betænkningen, og at man på den baggrund får muligheden for at nå at reagere i forhold til gebyrernes størrelse.

For nogle af gebyrerne er jo meget, meget høje, og det er muligt, at gebyrerne tilsammen teoretisk set kommer til at dække de faktiske omkostninger, og at man derved kan fastholde, at der er tale om et gebyr. Men spørgsmålet er, om det vil skævvride nogle forhold specielt omkring de regionale indsamlinger. Det bliver jo meget dyrt at få lov til at indlevere en ansøgning eller en meddelelse om, at man vil foretage en regional indsamling. Det er et meget højt gebyr, som jeg slet ikke kan se kan modsvare, hvad man i dag har af udgifter til at indrykke en annonce i en lokalavis. Det koster jo ikke 22.000 kr. at indrykke en annonce i en lokalavis. Så skal man i hvert fald have

mange sider i lokalavisen. Så der er noget skævvridning i det her lovforslag omkring økonomien, som vi bliver nødt til at se på.

Men altså, fra konservativ side er vi positive over for selve tankegangen i det her, men vil som andre spørge lidt ind til, om nævnet behøver at være på 5 medlemmer. Kunne man ikke nøjes med 3? Hvad bliver honoreringen af nævnsmedlemmerne? Det kunne man måske også diskutere. Hvad er det for en sekretariatsbetjening, der skal til? Skal der sidde en enkelt studentermedhjælp på halv tid og håndtere det her? Er det det antal ansøgninger, der vil komme ind? Eller skal vi have et sekretariat med 20, 30, 40 ansatte? Hvad kommer det til at koste? Hvad ligger omkostningerne på? Er det, man gør, overhovedet realistisk? Kunne man forestille sig, at det her nævn kunne være sekretariatsforankret i en eksisterende offentlig instans, så man ikke behøver at starte alting op helt fra bunden med et selvstændigt lejemål osv. osv., altså alle de der standardomkostninger? Det kunne jo være noget af det, der kunne bringe omkostningerne ned i forhold til nævnsbetjeningen.

Meget mere om det senere, for det fremgår ikke af lovforslaget, men det kan være, at ministeren under udvalgsbehandlingen kan lede os på rette vej. Vi er i hvert fald positivt indstillet over for ordningen.

Kl. 11:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:20

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en rigtig positiv modtagelse. Det er jo faktisk samtlige af Folketingets partier, som har bakket op. Selvfølgelig har man nogle spørgsmål, og det er helt naturligt og forventeligt, men alle har sådan set bakket op om at lave en modernisering af indsamlingsloven. Så det vil gerne starte med at sige tak for.

Der er rigtig mange, der har gennemgået de konkrete ting, men jeg bliver nødt til at gennemgå en lille bitte smule af det igen, for der ligger i noget af det også svar på nogle af de spørgsmål, som forskellige partier har stillet.

Med lovforslaget samles administrationen af indsamlingsområdet med det nye indsamlingsnævn ét sted, og det er som sagt blevet nævnt, at det er gebyrfinansieret. Og for nu at starte med at tage det først, vil jeg sige, at der sådan set i den udvalgsbetænkning, som ligger bag det her lovforslag, var lagt op til, at det skulle gebyrfinansieres, og at det skulle skrives ind i en bekendtgørelse. Men vi har fra ministeriets side syntes, at det var mest reelt, at det blev skrevet ind i lovforslaget, sådan at der blev større klarhed over det.

Endvidere præciseres det, at loven som udgangspunkt gælder for alle indsamlinger. Hermed søges loven også fremtidssikret, således at alle indsamlinger, uanset hvordan de foretages, fremover vil være omfattet. Desuden sikres der med lovforslaget en fleksibilitet i forhold til ordningen omkring tilladelse til hus- og gadeindsamlinger, sådan at nye organisationer også får mulighed for at søge herom.

Det er så en kommentar, som jeg gerne vil give til Venstre, for Venstre spurgte, hvordan vi nu følger med på området, når det bliver givet frit. Der vil jeg gerne sige, at det er skrevet ind sådan, at vi skal have et de facto-niveau, som det er i dag. I dag er der de her ti tilladelser, men det er ikke alle, der bruger dem. Så det bliver sådan, at indsamlingsnævnet skal holde øje med, at niveauet de facto bliver som i dag, og hvis det ikke bliver det, skal det tages op igen. Det er bare for at sige, at den krølle, som Venstre spurgte til, er taget med.

Som det også er tilfældet i dag, omfattes private indsamlinger ikke af loven. Ved private indsamlinger forstås en indsamling, hvor opfordringen rettes til indsamlerens bekendte eller til personer, som har en særlig tilknytning til indsamlingsformålet. Indsamlinger til støtte for politiske partier er som hidtil heller ikke omfattet af ind-

samlingsloven. Sådanne indsamlinger må dog fortsat ikke finde sted som hus- og gadeindsamlinger.

Indsamplingsloven gælder for opfordringer til at yde bidrag og for salg, når det i umiddelbar tilknytning til salget fremgår, at en del af købesummen går til et bestemt formål. Loven gælder som udgangspunkt ikke for hjælpeorganisationernes hvervning af medlemmer.

Hjælpeorganisationernes hvervning af medlemmer ved personlig henvendelse på gaden eller ved telefonisk henvendelse anses ikke for at være en opfordring til at yde bidrag, som er omfattet af indsamplingsloven. Men det er selvfølgelig en forudsætning, at der er tale om et reelt medlemskab, hvor medlemmet for sit kontingent modtager en modydelse fra organisationen.

Ikke mindst i lyset af den kritik, der har været rejst af de såkaldte facere, som også flere ordførere har nævnt, dvs. de personer, som henvender sig til forbipasserende på gaden for at få dem til at blive medlem af en organisation, foreslås det med lovforslaget at udvide den del af lovens anvendelsesområde til også at omfatte medlemshvervning. Med lovforslaget lægges der således op til, at medlemshvervning underlægges de nye retningslinjer om god indsamlingsskik.

Således foreslås der også som noget nyt indført en generalklausul om god indsamlingsskik. God indsamlingsskik er udtryk for, hvad der bør være det sædvanlige handleområde inden for området. Det kunne f.eks. være i forhold til, hvordan man respektfuldt henvender sig til en bidragsyder. Det bliver indsamlingsnævnet, der skal fastlægge og udfylde denne nye standard, og det bliver også nævnt, at det er dem, som skal behandle klager om overtrædelser af god indsamlingsskik.

De Konservative, men også andre, stillede nogle spørgsmål vedrørende nævnet. Hvordan skal det forankres, hvor mange medlemmer skal der være, og hvor skal de bo? Det svarer jeg selvfølgelig rigtig, rigtig gerne på. Jeg vil sige, at der nu ligger et grundigt arbejde bag det, som vi er kommet frem til, og det er ikke min umiddelbare vurdering, at man hverken kan skære ned eller gøre det meget billigere. Det er gjort så billigt, som jeg tror man kan gøre det, når man samtidig tager i betragtning, at det nye indsamlingsnævn jo skal føre tilsyn, oprette hjemmeside, det skal driftes, og det skal føre tilsyn med, at alle de penge, som bliver samlet ind, også bliver anvendt til det korrekte formål. Men jeg svarer rigtig gerne uddybende på det. Men jeg tror nu egentlig, at det grundige arbejde, som ligger til grund for loven, forhåbentlig også vil overbevise De Konservative om, at der er taget højde for den slags ting.

Så er der spørgsmålet om økonomien, og der er flere, der har nævnt gebyrerne. Der vil jeg gerne sige, at for størstedelen af indsamlingernes vedkommende vil det ikke medføre en økonomisk byrde for organisationerne sammenlignet med i dag. De små indsamlinger vil skulle betale omkring 1.000 kr. i gebyr, hvorimod de i dag vil skulle betale mellem 2.000 og 4.000 kr. eventuelt for en avisannonce, hvor de skal offentliggøre resultatet af deres indsamling. Det vil sige, at det sådan set bliver billigere for de små organisationer, men det er klart, at de rigtig, rigtig store, som jo også er dem, der tjener mange penge, vil skulle betale noget mere, men de vil også få meget mere for den betaling. Dermed vil det for størstedelen af indsamlingernes vedkommende ikke medføre en økonomisk byrde for organisationerne sammenlignet med i dag, fordi der samtidig med lovforslaget foretages en lettelse i forhold til, hvordan indsamlingsregnskaberne skal offentliggøres. Det vil fremover, som det også er blevet nævnt, ske på indsamlingsnævnets hjemmeside, og indsamlingsorganisationerne vil dermed ikke selv skulle betale for de annoncer, som de betaler for i dag.

Med de afsluttende bemærkninger vil jeg sige tak til alle ordførerne for den positive modtagelse. Jeg vil glæde mig til at kunne besvare eventuelle spørgsmål og håber at få et enigt Folketing bag den her gode lov.

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:26

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil sige tak til ministeren for talen og for forslaget, som Venstre som sagt bakker op om. Jeg har et spørgsmål vedrørende det her indsamlingsnævn, som jo nu skal oprettes med 5 medlemmer og eget sekretariat. Ville ministeren være åben over for, at vi måske kunne lave en eller anden ordning, hvor sekretariatet kunne være et delsekretariat under et allerede bestående nævn? Jeg kunne måske godt frygte, at der i virkeligheden ikke vil være sager nok til, at det nødvendigvis kan forsvares, at vi har et helt eget særligt nævn med eget sekretariat. Man kunne måske lave noget samdrift med et andet eksisterende nævn og dermed få bragt udgifterne ned.

Kl. 11:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:26

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil starte med at sige, at det i forvejen er tænkt sådan, men jeg vil sørge for, at der kommer en skriftlig meddelelse over til Folketinget, hvori den præcise gennemgang af, hvordan det er planlagt, fremgår, og så må man jo tage stilling til, om man ønsker yderligere drøftelser. Men jeg tror sådan set, at de overvejelser, der er gjort i Justitsministeriet, er om den mest skræbende model. Og det er ikke et sekretariat, som ikke skal lave andet.

Kl. 11:26

Kl. 11:27

Formanden:

Der er ikke mere? Tak til justitsministeren.

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:**Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge).**

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 26.02.2014).

Kl. 11:27

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Fru Karen Ellemann som Venstres ordfører.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Jeg skal starte med at sige, at jeg holder talen på vegne af Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, som desværre ikke kan være til stede under den her lovforslagsbehandling.

Det lovforslag, vi skal til at behandle nu, indebærer, at regeringen vil ændre kriteriet for udvælgelse af kvoteflygtninge, sådan at kravet om integrationspotentiale bliver afskaffet og erstattet af et nyt kriterium, som lægger mindre vægt på den enkelte flygtnings mulighed for at blive integreret i Danmark.

Danmark modtager hvert år cirka 500 kvoteflygtninge gennem genbosætningsordningen. Det er en ordning, hvor vi tilbyder flygtninge med behov for beskyttelse en ny og tryk tilværelse i Danmark. Denne ordning er baseret på det faktum og den holdning, at vi som land skal tage et medansvar for verdens flygtninge. Og i Venstre er vi sådan set stolte over, at vi i Danmark kan hjælpe disse mennesker, som har set sig nødsaget til at flygte fra deres hjemland af den ene eller den anden grund.

Nu kommer regeringen så med et lovforslag, der handler om, at udvælgelseskriteriet for kvoteflygtninge skal ændres. Regeringen ønsker, at udvælgelsen fremover skal tage udgangspunkt i, om det, som det danske samfund kan tilbyde den pågældende flygtning, vil medføre en varig forbedring af den pågældendes livssituation, frem for at vurdere den enkelte persons integrationspotentiale. Det er altså en ændring som vi i Venstre ikke kan støtte.

I 2005, da vi var i regering, vedtog et flertal i Folketinget, at udvælgelsen af kvoteflygtninge til Danmark skulle basere sig på, hvorvidt den enkelte flygtning havde potentiale til at blive integreret i Danmark. Integrationspotentialet vurderes i dag bl.a. ved at se på den enkeltes sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold og arbejdserfaring. Det er jo alle sammen elementer, som på alle måder er med til at sikre, at det pågældende menneske har de bedste forudsætninger for at blive velintegreret og selvforsørgende. Det er til gavn for den enkelte flygtning, og det er til gavn for det danske samfund.

Man må ikke glemme, at disse kvoteflygtninge jo er meget, meget sårbare mennesker, og derfor må det alt andet lige være i alles interesse, at opholdet i Danmark bliver vellykket, og at den genbosatte finder sig til rette og føler sig velintegreret her i landet. Men regeringen mener altså nu, at det i stedet skal vægtes tungest, hvad det danske samfund kan tilbyde den enkelte flygtning.

Der er vi altså ikke enige med regeringen i den argumentation man anvender. Faktisk er vi fuldstændig uforstående over for den. Vi mener faktisk, at man med det her forslag kommer til at gøre den enkelte kvoteflygtninge en bjørnetjeneste – i den klassiske forståelse af det – fordi der alt andet lige vil være tale om, at der kommer flere flygtninge til Danmark med et ringere potentiale for at blive integreret. Så vi kan simpelt hen ikke se, at det her forslag kommer til at gavne hverken den enkelte flygtning eller det danske samfund.

På den baggrund kan vi ikke støtte lovforslaget.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Mette Reissmann, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 11:31

Mette Reissmann (S):

Tak for det. Jeg ved godt, at fru Karen Ellemann ikke er ordfører på området og blot har læst talen op, men jeg anerkender fru Karen Ellemanns store indsigt i alt, hvad der handler om uddannelse og undervisning. Derfor håber jeg på, at fru Karen Ellemann kan svare på, om det virkelig kan være Venstres holdning, at man skal kunne vælge folk fra, bare fordi de ikke kan læse og skrive.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:31

Kl. 11:35

Karen Ellemann (V):

Baggrunden for, at vi ikke støtter lovforslaget, er lige præcis, at man nu med det her forslag slet ikke vil fokusere på det enkelte individs potentiale til at slå rod i det nye samfund, som Danmark jo skal være for den pågældende kvoteflygtning.

Derfor er det også et kriterium at se på, hvad mulighederne er for fremadrettet at leve et liv i Danmark, hvor der kunne være et potentiale for at blive selvforsørgende. Det kriterium synes jeg er vigtigt at se på. Og når man kigger på verdens flygtninge, synes jeg, det er rimeligt, at man som samfund i den sammenhæng kigger på integrationspotentialitet. Jeg synes, det giver god mening, og jeg synes sådan set også, at erfaringen viser, at man har en bedre ballast til at kunne etablere sig i sit nye samfund.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det den næste ordfører, og det er fru Mette Reissmann, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 11:32

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

For os Socialdemokrater er det helt centralt, at Danmark spiller en positiv og stærk rolle i verdenssamfundet. Vi er et rigt land, og derfor bør vi også tage et ansvar, når det kommer til at tackle udfordringerne i nogle af verdens brændpunkter. Det drejer sig bl.a. om at tage hånd om nogle af de mange flygtninge, der har behov for beskyttelse. Derfor er det rigtig godt, at Danmark tager imod 1.500 kvoteflygtninge inden for en 3-årig periode.

Når det er sagt, er det naturligvis vigtigt at sikre en balance i Danmark, så de flygtninge, der kommer til landet, også bliver velintegreret. Det er sund fornuft at sikre, at de begrænsede kvoteflygtningepladser også benyttes bedst muligt.

Med det her lovforslag gennemfører regeringen endnu en del af regeringsgrundlaget og ændrer i kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge. Med lovforslaget erstatter vi således integrationspotentialitetskriteriet, så den enkelte flygtningens behov kommer mere i centrum. På den måde sikrer vi, at udvælgelseskriterierne bidrager til at skabe en varig forbedring af flygtningenes livssituation.

Vi skal fokusere på vores styrker, og ved at vurdere, hvad det enkelte lokalsamfund og Danmark generelt særlig kan tilbyde og sammenholde det med den enkelte flygtningens behov, kan vi faktisk godt sikre et godt match til gavn for verdens flygtninge og også til gavn for Danmark. Når vi f.eks. ved, at Danmark har gode forhold for eksempelvis homoseksuelle eller store børnefamilier, er det netop de her kriterier, som er et meningsfuldt udgangspunkt for at udvælge kvoteflygtninge.

Når kriterierne bygger på, hvad Danmark kan tilbyde, vil ansøgere samtidig få et realistisk billede af, hvad jobmulighederne er, hvordan den danske kultur er, og hvilke sprog der tales. Det giver det bedst mulige afsæt for integration af flygtninge i Danmark, og det giver det bedst mulige afsæt for en varig løsning for den enkelte flygtning.

Vi skal så heller ikke glemme, at lovforslaget ikke ændrer på Danmarks nuværende kvote for, hvor mange flygtninge vi modtager. Det står fast. Ligesom vi har gjort i mange år, modtager vi stadig væk 1.500 kvoteflygtninge over en 3-årig periode; hverken flere eller færre kvoteflygtninge kommer til Danmark som følge af det her lovforslag, men de udvælges på en mere human og fornuftig måde. Det synes Socialdemokraterne er ansvarligt og medmenneskeligt, og det gør, at vi også lever op til det ansvar, som Danmark har i verden. Socialdemokraterne kan derfor støtte forslaget.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er et par spørgsmål. Først er det fru Karen Ellemann, Venstre. Værsgo.

Kl. 11:35

Karen Ellemann (V):

Nu taler Socialdemokraternes ordfører om, at integrationspotentialitet er vigtigt, og at man jo ikke nødvendigvis går ind for fuldstændig at afskaffe hele udvælgelseskriteriet. Så jeg bliver jo en kende forvirret, når jeg tænker på, hvad der tidligere har været sagt i valgkampen, og hvad der egentlig også reelt fremgår af regeringsgrundlaget. For man har jo været tordnende imod, at vi overhovedet havde nogen udvælgelseskriterier. Så hvordan kan man egentlig som socialdemokrat være tilfreds med lovforslaget, som det ser ud i dag, hvor man jo sådan set stadig væk taler om, at man trods alt kigger på nogle kriterier?

Kl. 11:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:36

Mette Reissmann (S):

Socialdemokraterne er meget tilfredse med lovforslaget, som det ser ud i dag. Kvotesystemet er til for at hjælpe nogle. Det er ikke til for at hjælpe Danmark, det skal vi lige slå fast.

Så vil jeg gerne lige henvise til, at der på side 53 i regeringsgrundlaget faktisk står meget tydeligt, at kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge skal ændres, så kvoteflygtninge uanset integrationsparathed har lige mulighed for at komme til Danmark. Og det er lige præcis det lille ord lige, som jeg hæfter mig ved her, eftersom det ikke skal være sådan, at vi udelukker nogen, fordi de netop ikke kan læse og skrive. Så med hensyn til hvad der står i regeringsgrundlaget, og hvad det er, regeringen faktisk i dag gennemfører, så er der absolut kongruens.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karen Ellemann.

Kl. 11:36

Karen Ellemann (V):

Nu bruger fru Mette Reissmann ordet integration som sådan en lidt ensidig ting, nemlig at det handler om individets mulighed for at integrere sig i det danske samfund, og så er det sådan set ligegyldigt med det danske samfunds mulighed for rent faktisk at tage imod kvoteflygtninge. Der vil jeg bare gøre opmærksom på, at jeg er meget, meget uenig i det billede af, at integration ligesom kun er en envejsting. Integration handler netop om, at det pågældende samfund også evner at modtage folk, der kommer hertil som kvoteflygtninge, som asylansøgere, hvad det end måtte være. Der er jeg bare lodret uenig i det synspunkt, at integration er ligegyldig, i forhold til hvordan det danske samfund agerer.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Reissmann.

Kl. 11:37

Mette Reissmann (S):

Jeg kan forstå, at fru Karen Ellemann og dermed Venstre er lodret uenige i det forslag, der ligger her. Det har jeg noteret mig. Men jeg vil så bare gerne understrege, at Socialdemokraterne ikke mener, at integration er et fyord. Vi er helt opmærksomme på, at det både

handler om, hvordan den enkelte faktisk kan blive integreret, men så sandelig da også om, hvordan Danmark kan hjælpe med, at flygtninge er i stand til at blive integreret, og det er såvel nationalt som lokalt, ude i det lokale samfund, eller hvor end flygtninge nu kommer til at møde Danmark.

KI. 11:41

Derfor betonedede jeg også i min tale, at Danmark jo er kendt for at være et land, som f.eks. for seksuelle minoriteter som homoseksuelle er et regnbueland. Vi er også et land, som, qua at vi har en veludviklet sektor i forhold til daginstitutioner, er i stand til at have store børnefamilier. Vi har også centre for torturofre placeret rundt omkring. Vi har kommuner, der faktisk allerede har iværksat glimrende, succesfulde integrationsinitiativer, som vil gøre det lettere. Så selvfølgelig er der to sider af den her sag, men det er ikke sådan, at vi fraviger vores synspunkt om, at det skal være lige som udgangspunkt.

KI. 11:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, en kort bemærkning. Værsgo.

KI. 11:38

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det er jo rigtigt, som fru Mette Reissmann sagde, at man ikke ændrer på antallet af kvoteflygtninge, som vi henter til Danmark, så det her er en diskussion om, hvordan vi kan sikre, at dem, der kommer, så har de bedste forudsætninger for at blive integreret. Og der forstår jeg ikke, at man fravælger de nuværende integrationskriterier, for uanset om man har integrationskriterierne, som vi har i dag, eller man vælger regeringens nye model, så vil der jo stadig væk komme det samme antal til Danmark, og har vi så ikke alle sammen en interesse i, at dem, der så trods alt kommer til Danmark, har de bedste forudsætninger for at blive integreret i det danske samfund, få et arbejde og også en forståelse af dansk kultur osv.?

Derfor forstår jeg egentlig ikke, hvorfor man, når man nu hjælper det samme antal uanset hvad, ikke bare står fast på den nuværende model, fordi den alt andet lige må sikre, at forudsætningerne for en god integration er større.

KI. 11:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Mette Reissmann.

KI. 11:39

Mette Reissmann (S):

De kriterier, som blev vedtaget i 2005, og som jo bl.a. har gået under navnet integrationspotentialekriteriet, har været voldsomt kritiseret af bl.a. FN's egen flygtningeorganisation UNHCR og også af andre menneskerettighedsorganisationer. Det har derfor, da vi fik et regeringsskifte, været denne regerings erklærede mål, som der også, hvilket vi henviste til, står i regeringsgrundlaget, at vi ønskede at ændre integrationspotentialet, sådan at integrationsparathed ikke var det mest vægtige i den her sammenhæng, men hvor lighedskravet faktisk også vægtede rigtig meget.

Der er ingen tvivl om, at den måde, hvorpå udvælgelsen sker, stadig væk vil være, at regeringen og Socialdemokraterne har fuld tillid til, at UNHCR naturligvis kan løfte den her opgave, og der kommer til at være en lang række samtaler, som der også hidtil har været, sådan at man faktisk finder ud af, hvorvidt den person, som ønsker at komme til Danmark, så også virkelig ønsker det. Det giver jo ikke nogen mening, hvis nu det er sådan, at man har en forventning om, at vedkommende aldrig nogen sinde vil blive fuldt integreret. Jeg vil gerne understrege, at det er meget vigtigt for Socialdemokraterne, at de, der kommer hertil, også som kvoteflygtninge, faktisk integreres så succesfuldt som overhovedet muligt.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Henriksen.

KI. 11:41

Martin Henriksen (DF):

Jeg er sikker på, at når man i den samtale spørger, om vedkommende har lyst til at komme til Danmark, så skal vedkommende nok svare ja. Det er jo ikke raketvidenskab.

Det, jeg synes er det problematiske her, er, at man bevæger sig væk fra at kigge på de muligheder, der er, for at de kan blive integreret i det danske samfund, altså deres forudsætninger: hvilken beskæftigelse og erfaring har de, hvilke sprog kan de osv.? Jeg synes egentlig, det er meget, meget fornuftigt, at man ligesom sætter det i højsædet. Og når nu det handler om at hjælpe det samme antal mennesker nu som før, hvorfor vil man så ikke også fastholde det kriterium, hvor man kigger på, hvor gode forudsætningerne er for, at de bliver integreret i det danske samfund? Så ville det være godt for dem, som vi hjælper, og det ville også være godt for Danmark. Det vil i hvert fald være lidt bedre for Danmark. Så derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor man ønsker at ændre det.

KI. 11:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Mette Reissmann.

KI. 11:42

Mette Reissmann (S):

Jamen altså, jeg er enig med hr. Martin Henriksen i, at det skal være bedst muligt for at kunne integrere de her mennesker. Der blev også sagt af den tidligere ordfører fra Venstre, at det her handler om meget sårbare mennesker. Derfor er der ingen tvivl om, at de skal hjælpes mest muligt. Jeg forstår til gengæld så ikke, hvorfor hr. Martin Henriksen mener, at de stort set skal kunne dansk, før de sætter foden på dansk grund. Jeg må indrømme, at det undrer mig meget. Så lige præcis det her med, at sproget skulle være en hindring, før man kommer hertil, ja, det giver sig selv.

Jeg tror nu heller ikke, at spørgeren fra UNHCR begynder at spørge: Har du lyst til at komme til Danmark? Jeg forestiller mig ikke, at spørgeparadigmet har det indhold. Jeg er helt overbevist om og har stor tillid til, at det er lidt mere intelligent udtænkt.

KI. 11:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Den næste ordfører er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

KI. 11:43

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kan allerede nu røbe – det har jeg nok allerede gjort – at Dansk Folkeparti ikke kan støtte lovforslaget. Vi mener sådan set, at de nuværende kriterier er ganske fornuftige, hvor man bl.a. går ind og kigger på deres forudsætninger for at blive integreret i det danske samfund, og det kan være, at man går ind og kigger på deres sproglige forudsætninger, deres uddannelsesforhold, arbejds erfaring, familieforhold, netværk osv. Det synes vi egentlig at vi skal beholde, for de kriterier er med til i hvert fald at gøre det lidt mere sandsynligt, at vi får en nogenlunde integration, når vi henter korteflygtninge til Danmark.

Jeg synes, at den anden måde at stille det op på, altså hvad kan Danmark tilbyde, og hvilke forventninger har de mennesker, der kommer til Danmark, til deres ophold i Danmark, er uklog. Jeg synes, at det er uklogt, at man går ind og ændrer på kriterierne, netop

fordi vi jo hverken får færre eller flere kvoteflygtninge med det her lovforslag. Vi får det samme antal, og vi har jo, med de kriterier vi har i dag, også taget mennesker til Danmark, og vi har hjulpet dem i Danmark, men vi har så samtidig sikret, at dem, der kommer, også har de bedste forudsætninger for at blive en del af det danske samfund på en fornuftig måde.

Jeg kan simpelt hen ikke se argumentet for at bevæge sig væk fra det, og på den baggrund kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget, og vi håber, at det er noget af det, som kan blive rullet tilbage, når der forhåbentlig på et tidspunkt kommer et regeringsskifte, men det må vi jo se om der gør.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Marlene Borst Hansen, Radikale Venstre.

Kl. 11:44

Marlene Borst Hansen (RV):

Tak for det. Det er et ganske kort spørgsmål. Jeg skal bare høre hr. Martin Henriksen, om han i de høringssvar, der er kommet til det her lovforslag, har set et eneste eksempel på nogen, der mener, at vi skal fastholde integrationspotentialt.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:44

Martin Henriksen (DF):

Nej, det er rigtigt. Jeg kan ikke lige huske alle høringssvarene, men jeg er ikke faldet over nogen, der sådan siger, at de synes, at de nuværende integrationskriterier skal fastholdes. Men hvis man kigger på de organisationer, som har afgivet høringssvar, er det jo typisk organisationer, der har den opfattelse, at hver gang f.eks. Dansk Folkeparti foretager sig noget fornuftigt, er det pr. definition i strid med en eller en konvention ude i den store verden.

Det er så, hvad det er, men der har ligesom igennem længere tid udviklet sig den tradition på udlændingområdet, at hver gang, der er nogle, der foreslår en stramning, kommer Dansk Flygtningehjælp og UNHCR osv. og siger, at det må man endelig ikke gennemføre, men det jo ikke dem, der skal bestemme, hvad der er op og ned i dansk udlændingepolitik. Det skal Folketinget.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 11:45

Marlene Borst Hansen (RV):

Jo, men nu er det jo alle frit for at sende høringssvar, så det kan godt være, at UNHCR og Dansk Flygtningehjælp ikke støtter Dansk Folkepartis udlændingepolitik, men derfor kunne man jo godt forestille sig, at der var andre ude i verden end de medlemmer, Dansk Folkeparti har her på tinge, der måtte mene, at integrationspotentialt er en god idé. Jeg har læst høringssvarene, og jeg er ikke stødt på nogen, der bakker op om den politik, som hr. Martin Henriksen her står og argumenterer for. Gør det ikke indtryk, at der uden for denne Folketingssal, slet ikke er nogen, der tilkendegiver, at de synes, at integrationspotentialt er en god idé?

Kl. 11:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:46

Martin Henriksen (DF):

Nu er det jo ikke alle i kongeriget, der afgiver høringssvar. Det kunne også være, at det ville skabe en hel del bureaukrati, men jeg er nu ret sikker på, at hvis man gik herud på gaden og sagde til folk, at i dag har vi en ordning, hvor vi henter ca. 500 kvoteflygtninge til Danmark hvert år for at hjælpe dem, og når vi nu har den ordning og har sagt til FN, at det vil vi gerne gøre, synes I så ikke, at det er fornuftigt, når vi så hjælper dem, at vi samtidig også kigger på, hvilke forudsætninger de har for at blive integreret i det danske samfund, at langt de fleste ville sige, at det nok er meget fornuftigt at gøre det på den måde. Næste gang jeg møder sådan en, kan jeg da godt bede dem om at sende et høringssvar til den radikale ordfører.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er det den radikale ordfører, fru Marlene Borst Hansen. Værsgo.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Hvis et menneske sidder i en flygtningelejr, eller hvis man af UNHCR er anvist til at være flygtning med beskyttelsesbehov, så har Danmark en forpligtelse til at hjælpe, uanset om flygtningen er højtuddannet, taler flere sprog, er syg eller har krigstraumer. I Radikale Venstre mener vi, at Danmark bør tage sit globale ansvar på sig og tage sin andel af verdens kvoteflygtninge, og i øjeblikket er det 500. De 500 mennesker skal ikke udvælges ud fra, hvor stor en nytteværdi de kan have for Danmark, eller om de har potentiale til at blive velintegrerede, fordi de f.eks. har en uddannelse eller taler flere sprog. Sådan kan man ikke nyttevurdere mennesker.

Derfor var vi også imod det, da den tidligere regering i samarbejde med Dansk Folkeparti indførte det her integrationspotentialt, og derfor blev det skrevet ind i regeringsgrundlaget, at vi ville afskaffe det. Og det er så det, vi gør med det her lovforslag i dag. Og man må sige, at sjældent har jeg set hele kataloget af høringssvar være så positive. Faktisk findes der ikke et eneste høringssvar, som anbefaler, at vi opretholder kriteriet om integrationspotentialt. Det tænker jeg da må gøre indtryk på Venstre og Konservative, men åbenbart ikke på Dansk Folkeparti, kunne jeg høre. Ikke et eneste høringssvar bakker dem op. Til gengæld er der en lille smule kritik af, at regeringen ikke lægger op til helt at fjerne alle kriterier, men det er der en rigtig god grund til, og den er faktisk så god, at også Radikale Venstre støtter den.

For det vigtige for de kvoteflygtninge, som skal starte et nyt liv i Danmark, er, at de kommer til at opleve en varig forbedring af deres livssituation. Vi ændrer derfor kriterierne sådan, at der ikke længere skal tages hensyn til, hvad den pågældende flygtning så at sige kan tilbyde Danmark, men hvad det danske samfund kan tilbyde den pågældende flygtning. Og der er områder, hvor det danske samfund generelt har gode forudsætninger at tilbyde flygtninge. F.eks. er Danmark et godt land at komme til som seksuel minoritet, da vi helt generelt er et åbent og tolerant samfund. Det samme gælder for børnefamilier eller enlige kvinder med børn. Man kunne også nævne mennesker, som er politisk forfulgte, da vi i Danmark i høj grad hylder ytringsfriheden og friheden til at engagere sig politisk.

Betyder det så, at man ikke kan komme til Danmark som kvoteflygtning, hvis man ikke tilhører en seksuel minoritet, er enlig kvinde, barn eller politisk forfulgt? Nej, det betyder det på ingen måde. Det vigtigste i det her lovforslag er vægtningen af, at der skal findes en god og varig løsning for de pågældende flygtninge.

Radikale Venstre er meget, meget glade for det her lovforslag. Lige siden bestemmelsen om integrationspotentialt blev indført af

den tidligere regering, har det været et ønske for os at ophæve den, og derfor støtter vi naturligvis det her lovforslag.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Karen Ellemann, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Karen Ellemann (V):

Nu taler ordføreren for, at det vigtigste for Det Radikale Venstre er, at der findes en god og en varig løsning. Og så vil jeg egentlig bare spørge: Hvordan kan det være, at Det Radikale Venstre støtter, at der faktisk fortsat er tale om udvælgelseskriterier? Nuvel, nu synes man altså ikke længere, man skal kigge på integrationspotentialet, men man opererer jo stadig med udvælgelseskriterier. Er det radikal politik?

Kl. 11:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 11:50

Marlene Borst Hansen (RV):

Nogle af de flygtninge, som sidder i flygtningelejre rundtomkring i verden, venter på at komme til et land, hvor de kan få beskyttelse, og nogle af de allermest sårbare af dem er faktisk lige præcis en gruppe mennesker, som vi i Danmark kan tilbyde rigtig gode forhold. F.eks. er man som seksuel minoritet helt utrolig sårbar og udsat i en flygtningelejr, og samtidig er det en gruppe, som vi i Danmark har rigtig gode muligheder for at tilbyde en god og varig løsning.

Derfor synes jeg, at det, der er det vigtige i det her lovforslag, er, at vi går væk fra at vægte, hvad flygtningen kan tilbyde Danmark, til at vægte at kigge på forholdene – om Danmark kan tilbyde noget ekstra, om Danmark er et ekstra godt land at komme til.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karen Ellemann.

Kl. 11:51

Karen Ellemann (V):

Lad os så tale lidt om antallet af kvoteflygtninge. Jeg bemærkede, at den radikale ordfører taler om, at det i dag er 500 kvoteflygtninge om året. Er 500 det rigtige tal i forhold til den radikale ordfører?

Kl. 11:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 11:52

Marlene Borst Hansen (RV):

Regeringen har ingen planer om at ændre på antallet af kvoteflygtninge.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Merete Riisager, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:52

Merete Riisager (LA):

Tak. Ordføreren siger, at man ikke kan nyttevurdere mennesker, og det er jo også en smuk holdning at have. Men det lyder nogle gange for mig, som om Det Radikale Venstre ikke anerkender den præmis, at Danmark er et lille land med godt 5 millioner indbyggere, og at der er en kæmpe stor verden derude, og at vi jo ikke – medmindre vi

laver en eller anden form for ressourcevurdering – har mulighed for at tage os af alle de mennesker, som har behov for det.

Anerkender ordføreren den præmis, kan man sige, at det kræver rigtig mange ressourcer at tage sig ordentligt af asylansøgere, og at det derfor er sund fornuft også at vurdere, hvor mange ressourcer der skal bruges, og derfor også, at flygtninge har en eller anden mulighed for at blive selvforsørgende?

Kl. 11:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 11:53

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg synes, det er vigtigt at skelne mellem forskellige former for flygtninge. Her taler vi om kvoteflygtninge og ikke om asylansøgere, som har nogle andre krav, de skal leve op til. Her taler vi om flygtninge, som er vurderet til at være flygtninge, og som er verdens allermest sårbare mennesker. De 500, som Danmark årligt tager imod, har vi ressourcerne til at integrere og til at skabe en varig løsning for i deres liv, også selv om de kommer hertil uden at kunne læse og uden uddannelse.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Merete Riisager.

Kl. 11:53

Merete Riisager (LA):

Jamen det lyder stadig væk for mig, som om ordførerens præmis er den, at ressourcer ikke er særlig afgørende, og derfor kunne jeg godt tænke mig at brede spørgsmålet lidt ud, også i tråd med det spørgsmål, som fru Karen Ellemann kom med i forhold til antallet. Sverige modtager op mod syv gange så mange asylansøgere, som Danmark gør. Er det et scenarie, som ordføreren kunne forestille sig ville være udmærket for Danmark?

Kl. 11:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 11:54

Marlene Borst Hansen (RV):

Som jeg også svarede fru Karen Ellemann, har regeringen ikke nogen planer om at ændre på antallet af kvoteflygtninge. Det står også skrevet i regeringsgrundlaget, så det er ikke en diskussion, som er væsentlig at tage.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:54

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det er altid godt at høre, at regeringen ikke har planer om at tage imod flere flygtninge. Jeg er ikke sikker på, at det kommer til at holde hele vejen igennem, men det vil være alle tiders. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad der er Det Radikale Venstres planer. Ønsker Det Radikale Venstre, at Danmark skal tage imod flere kvoteflygtninge? Det er det første spørgsmål. Det Radikale Venstre har en vis indflydelse på regeringen.

Det andet spørgsmål er: Hvad siger fru Marlene Borst Hansen til, at man i højere grad har en ordening, når vi nu henter mennesker til Danmark, uanset hvilke kriterier vi så i øvrigt bruger, hvor de, når der er fred i deres hjemland, så også bliver sendt tilbage til deres hjemland? Hvad er Det Radikale Venstres synspunkt om det?

Kl. 11:55

Kl. 11:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 11:55

Kl. 11:57

Marlene Borst Hansen (RV):

Det Radikale Venstre har ikke diskuteret og er i hvert fald ikke kommet til en endelig afgørelse af, hvorvidt vi mener, at antallet af kvoteflygtninge fortsat skal være 500. Jeg kan dog slå fast, at for denne regeringsperiode står der sort på hvidt, at der ikke bliver ændret på det antal, og som sagt har Radikale Venstre ikke en formuleret politik, i forhold til om vi mener, der skal komme flere end 500 til Danmark. Og så bliver jeg nødt til at bede om det sidste spørgsmål igen.

Kl. 11:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det får vi lige kort.

Kl. 11:55

Martin Henriksen (DF):

Men det er jo blot, om den radikale ordfører kan se en vis fornuft i, at når man henter de her mennesker til Danmark, uanset hvilke kriterier man bruger, så bliver de også sendt tilbage til deres hjemland på en god og forsvarlig måde, når der er så fred der.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 11:56

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg er overbevist om, at langt, langt de fleste mennesker gerne vil tilbage til deres hjemland, hvis det overhovedet er muligt, og opbygge et ordentligt liv i deres hjemland. Jeg synes, det er vigtigt, at når man kommer hertil som kvoteflygtning, så er man stillet i udsigt at få en varig løsning. Det er væsentligt for menneskers integrationspotentiale i forhold til ville gøre en indsats for at blive her i landet, at de kan se, at her er der en varig løsning, og at de så at sige ikke skal vurderes, i forhold til om de opfylder kravene for at være her. Det er en diskussion, vi skal have om 14 dage i forbindelse med et andet beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:57

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have flere kvoteflygtninge, forstår jeg det sådan, at Det Radikale Venstres synspunkt er, at måske skal vi have flere kvoteflygtninge. Sådan forstår jeg det. Man var i hvert fald ikke afvisende over for at skulle have flere. Så forstår jeg det også sådan, at det er helt uhørt i Det Radikale Venstres optik, at man har en politik, hvor man siger: Du kommer til Danmark, i det her tilfælde henter vi dig til Danmark, du får beskyttelse, fordi der er krig og ufred, du er forfulgt i dit hjemland, og når der så ikke længere er krig og ufred og du ikke længere er forfulgt i dit hjemland, forventer vi også, at du rejser tilbage. Det vil jo så konkret betyde, hvis man indføjede det i lovgivningen, at man inddrog opholdstilladelsen. Det er helt utænkeligt for Det Radikale Venstre, og spørgsmålet er så: Men hvorfor er det egentlig det? For er formålet med de her ordninger ikke netop, at man hjælper mennesker, når de har brug for det, og på et tidspunkt har de så ikke længere brug for hjælpen?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Marlene Borst Hansen.

Marlene Borst Hansen (RV):

Igen synes jeg, det er vigtigt at pointere, at der er forskel på kvoteflygtninge og asylansøgere. Når vi taler om asylansøgere, vil jeg sige, at de får tidsubegrænset opholdstilladelse, netop fordi vi går ind og vurderer, om det på et tidspunkt bliver muligt for de her mennesker at vende tilbage til deres hjemlande. Det tror jeg er ønskeligt for alle parter, det tror jeg langt, langt de fleste allerhelst ville. Bare lige for at slå det helt fast, så hr. Martin Henriksen ikke misforstår det, så har regeringen ingen planer om at ændre på antallet af kvoteflygtninge – vi fastholder de 500.

Kl. 11:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det den næste ordfører, som er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg taler på vegne af SF's retsordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som desværre ikke kan være her i dag.

Når man er flygtet fra sit hjemland, er man i en sårbar situation. Det er de færreste, der frivilligt vælger at skulle forlade det land, de er vokset op i, og hvor deres venner og familie bor. Ofte er den sidste udvej at søge om asyl i et andet land. I SF mener vi ikke, at de kriterier, som vi har i dag, er hensigtsmæssige. Når flygtninge søger om opholdstilladelse i Danmark, bliver de efter de nuværende regler vurderet i forhold til, hvor stor en grad af integrationspotentiale de har. Derfor er det positivt, at der med lovforslaget lægges op til at se på, hvad det danske samfund kan tilbyde de pågældende flygtninge sammenholdt med flygtningens konkrete behov. Når man ser på, hvor mange mennesker i verden, som har behov for asyl, vil jeg sige, at det er vigtigt, at vi giver asyl til de mennesker, som har det største behov. Derfor er lovforslaget et skridt i den rigtige retning, når vi nu ændrer kriteriet for udvælgelsen af kvoteflygtninge. Det bør dog være en forudsætning, at vi løbende sikrer relevante tilbud og faciliteter til flygtningene, og at vi ved vurderingen af asyl medtænker, hvad vi som samfund kan tilbyde den enkelte.

Med den tidligere regerings kriterier var det overvejende de stærke flygtninge med en god baggrund, som kunne få asyl i Danmark, men med den nye lov vil flere få en chance. SF kan derfor støtte forslaget.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en ny ordfører på vej. Det er hr. Frank Aaen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 12:00

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vores ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, kan ikke være til stede i dag på grund af nogle ret omfattende forhandlinger, som vi deltager i i øjeblikket. Derfor skal jeg på hendes og Enhedslistens vegne sige følgende:

Det er dejligt, at der omsider kommer et udspil fra regeringen om at ændre kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge. Allerede da Socialdemokraterne, Radikale Venstre og SF i oktober 2011 frem-

lagde deres fælles regeringsgrundlag, slog de fast, at kvoteflygtninge uanset integrationsparathed skulle have lige muligheder for at komme til Danmark. Det er altså næsten 2½ år siden. Det er lidt svært at forstå, at det skulle tage så lang tid at formulere et forholdsvis enkelt lovforslag som det, vi behandler i dag. På samme måde synes vi, det var mærkeligt, at de daværende regeringspartier ikke var positive, da Folketinget i 2013 behandlede Enhedslistens lovforslag om at ophæve udlændingelovens § 8, stk. 4, så kravet om integrationsparathed simpelt hen bare faldt bort.

Regeringens lovforslag, som vi behandler i dag, er et skridt i den rigtige retning, men man kan desværre diskutere, om lovforslaget lever op til regeringsgrundlagets flotte målsætning om, at alle kvoteflygtninge skal have lige mulighed for at komme til Danmark uanset integrationsparathed. Er den nye formulering af § 8, stk. 4, ikke bare en anden måde at sige næsten det samme på, som der står i den nugældende lov? Eller som en juridisk konsulent i Amnesty International, Claus Juul, har sagt, nemlig at det er et spørgsmål om, hvorvidt hånden skal passe til handsken, eller om handsken skal passe til hånden.

Vi er bange for, at lovforslagets formulering om, at flygtninge skal vælges efter, i hvilket omfang genbosætning må forventes at indebære en varig forbedring af den pågældendes livssituation, kan bruges til at sige nej til flygtninge. Vi tænker her på flygtninge, som i gåseøjne er så besværlige eller dyre at integrere, at man kan argumentere for, at genbosætning i Danmark ikke må kunne forventes at ville indebære en varig forbedring af den pågældendes livssituation. Ministeren ryster på hovedet, og det er jeg glad for. Og vi må så få sikkerhed for i udvalgsarbejdet, at det er sådan.

I Enhedslisten har vi stadig ikke forstået, hvorfor man ikke bare kan stryge § 8, stk. 4. Fra 1978, da Danmark modtog de første kvoteflygtninge, og frem til 2005 klarede udlændingemyndighederne og Dansk Flygtningehjælp jo det hele i et tæt samarbejde, når de skulle udvælge tusindvis af flygtninge uden andre kriterier end flygtningenes beskyttelsesbehov.

Justitsministeriet argumenterer i bemærkningerne til lovforslaget for, at såkaldte subsidiære kriterier er nødvendige ved udvælgelsen af flygtninge, fordi de mennesker, som FN's Højkommissariat for Flygtninge præsenterer for de danske myndigheder, er anerkendt som flygtninge og således allerede lever op til den danske udlændingelovs § 7. Justitsministeriet og regeringen mener derfor, at det ikke er retvisende at tale om, at ingen opfylder betingelserne mere end andre. Hvis det er regeringens vigtigste argument for at fastholde subsidiære kriterier, må jeg sige, at vi i Enhedslisten ikke er enige.

Når Udlændingestyrelsen efter aftale med FN besøger det land, hvor flygtningene opholder sig, typisk i nærområderne til flygtningenes hjemlande, vil de mennesker, som den danske delegation interviewer, være meget forskelligt stillede. Nogle har måske så småt fundet sig til rette og slået de første spinkle rødder i det land, hvor de nu opholder sig; andre har et akut og påtrængende behov for at komme videre, f.eks. til Danmark. Det er det, vi mener, når vi taler om, at flygtninge kan have forskellige beskyttelsesbehov, og at beskyttelsesbehov er et fuldt tilstrækkeligt kriterium, ligesom det var det i de ca. 30 år, nemlig fra 1978 til 2005.

Men der er ingen tvivl om, at Enhedslisten støtter det fremsatte lovforslag. Det er under alle omstændigheder et skridt i den rigtige retning, og Enhedslisten stemmer jo som bekendt for den mindste forbedring og imod den mindste forringelse. Det følger vi altså også i den her sag.

Kl. 12:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er fru Merete Riisager, Liberal Alliance.

Kl. 12:05

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Regeringen fjerner med dette lovforslag, L 141, om kvoteflygtninge fokus på flygtninges integrationspotentiale. Det kan vi ikke bakke op om i Liberal Alliance. Danmark modtager mennesker, der vurderes til at være personligt forfulgte, og det skal vi gøre. Når det handler om flygtninge, der gives ophold, mens de eksempelvis opholder sig i en flygtningelejr, giver det mening at vurdere, hvorvidt de har mulighed for at klare sig og skabe sig et liv i Danmark.

Der er ikke nogen grund til at stikke under stolen, at det er ressourcekrævende at modtage flygtninge i Danmark. Og når vi ser over sundet til Sverige, kan vi også se, hvor tungt det kan være for et land, hvis man gaber over mere, end man faktisk kan klare.

Regeringen sætter med det her forslag også fokus på flygtninge, der søger om ophold i Danmark på baggrund af deres seksualitet, hvor de er forfulgt på baggrund af deres seksualitet. Det er en problematik, som vi er meget optaget af i Liberal Alliance. Vi ser med stor gru på lande som Uganda og Iran, hvor især homoseksuelle forfølges. Men igen er der et dilemma også i dette problem. Der er en risiko for misbrug, og derfor er det vigtigt, at vi stadig væk foretager en fuldstændig individuel vurdering også af mennesker, som søger at få asyl på baggrund af homoseksualitet.

Vi mener generelt og ikke kun i forhold til kvoteflygtninge, men i forhold til flygtninge i det hele taget, at der er behov for en revurdering, en diskussion af asylbegrebet, sådan at det kommer tilbage i sin mere oprindelige form, hvor det altså som sagt handler om personlig forfølgelse. Liberal Alliance kan ikke støtte lovforslaget.

Kl. 12:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:07

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det var under VK-regeringen, vi indførte den her regel om et integrationspotentiale, og alene af den grund kan vi naturligvis ikke støtte, når den nye røde regering så synes, man skal ophæve det, som vi har indført, medmindre der skulle være sket noget i den mellemliggende periode, der gør, at den regel, man lavede, er blevet overflødig, eller har vist sig at være forkert eller uhensigtsmæssig. Det har den her regel altså ikke, så vi er imod lovforslaget fra regeringen.

Der er ikke nogen som helst grund til, at man ophæver det integrationspotentiale, som vi indførte i lovgivningen. Det, man skal huske på i den her sammenhæng, er jo, at der desværre i denne verden er millioner af flygtninge. Så det er altså ikke et spørgsmål om, at der på den her måde så er nogle, der ikke får hjælp. I forvejen er der masser, der ikke får hjælp.

Det, som integrationspotentialet tager fat i, er, at når vi står i en situation, hvor vi kan tage et antal kvoteflygtninge, som vi nu mener er rimeligt, og som vi har forpligtet os til, så er det jo sådan, at vi så skal vælge blandt dem, der er i de mest triste situationer, dem, der har det største behov for hjælp, og selv de vil udgøre et større antal, end vi er i stand til at tage til Danmark. Og hvem skal man så tage frem for andre? Der er der jo ikke noget til hinder for, at man går ind og siger, at der da skal være et integrationspotentiale.

De udlændinge, de flygtninge, som vil have den største gevinst og glæde af at komme til Danmark, fordi de nemt vil kunne passe ind i det danske samfund, nemt vil kunne blive integreret, vil jo få et langt lettere, nemmere, mere positivt og glædeligere liv i Danmark til glæde for dem selv, men sandelig også for det danske samfund, og hvorfor skulle man ikke tage det hensyn?

Så kan man spørge: Hvad så med dem, der ikke har et integrationspotentiale i Danmark? Ja, der må jo være andre lande, hvori de måske så bedre passer, og på den måde kan man fordele dem, så det bliver til størst mulig glæde og gavn for alle. Det var det, der var tanken med den her ordning, og det er sådan set også den måde, det har været håndteret på lige siden, og derfor kan vi ikke støtte regeringens lovforslag.

Når det er sagt, vil jeg også godt lige komme med en enkelt bemærkning. Det er til ministeren, og det er mere, sådan så det ikke kommer til at gentage sig i fremtiden. Jeg har lagt mærke til, at der i ministerens fremsættelsestale til lovforslag nr. L 141 står nede i tredje afsnit, at Justitsministeriet er enig i, at udvælgelsen osv. Der vil jeg bare sige, at det behøver Justitsministeriet sådan set overhovedet ikke at have en holdning til. Det skal ministeriet slet ikke have nogen holdning til. Det er et rent politisk anliggende at have holdninger, det skal ministeriet ikke blande sig i. Det er bare lige for, at det er nævnt. Tak.

Kl. 12:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det justitsministeren. Værsgo.

Kl. 12:09

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Tom Behnke for at give sin mening til kende i forhold til den røde regering. Man gør ikke mig ked af at kalde regeringen en rød regering, så det er bare skrevet på listen. Det bliver jeg ikke spor berørt over.

Så vil jeg gerne sige tak til de øvrige, som har været oppe at sige deres mening om det her lovforslag. Jeg synes, der er nogle af tingene, der blev nævnt, som er lidt på kanten af, hvad der i virkeligheden er rigtigt. Jeg synes, at det, der er godt ved at ændre modellen, hvilket vi gør nu, er, at vi begynder at lave et match, så vi både ser på, hvad vi egentlig har mulighed for som dansk samfund at tilbyde flygtninge, men at vi altså også sammenholder det med, hvad det er for nogle forventninger, flygtningene har. For hvis vi skal have en vellykket integration, og hvis det skal blive en god og varig løsning for dem, som vi tager, giver det altså mening, at de mennesker, som kommer hertil, har et realistisk billede af, hvad det er for en fremtid, der venter dem i Danmark.

Jeg tror, det var Dansk Folkepartis hr. Martin Henriksen, som sagde: Jamen hvem vil ikke bare sige ja til at komme til Danmark? Og der vil jeg sige, at det er der jo faktisk nogle der ikke siger ja til. Det kan være mennesker, der har en familie i et andet land, og det kan være mennesker, som ikke kan forlige sig med at skulle til et koldt, nordligt beliggende land, men hellere vil noget andet. Og derfor giver det altså sådan set rigtig god mening, at man taler med de mennesker, som af UNHCR er udset til at skulle genbosættes, om, hvor det giver mening at de kan få en fremtid.

Det sker, at der er nogle, der bliver pillet af de pakker, der bliver pakket, fordi man eksempelvis finder ud af, at de har et familiemedlem et andet sted, og at det vil være langt, langt bedre at komme derhen. Og derfor giver dette mening. Det er også et svar til Enhedslisten, som spørger, hvorfor vi egentlig har subsidie kriterier. Og der vil jeg sige, at det har vi, så vi bl.a. har mulighed for at kunne lave det her match mellem, hvad det er, vi kan tilbyde, og hvem det er, der skal komme til os. Det giver mening. Det giver også mening, fordi det er os, der ved, hvad det danske samfund kan tilbyde.

Der har været lidt snak om asylansøgere og kvoteflygtninge, som er blevet blandet sammen, og det synes jeg egentlig at jeg lige skylder at sige et par ord om. Asylansøgere er nogle, der kommer til landet, banker på og søger om hjælp, fordi de er forfulgt. Så behandler man deres sag, og man tager stilling til det. Med kvoteflygtninge er sagen en helt anden. Det er mennesker, som har siddet i flygtningelejre, hvor FN på forhånd har lavet en vurdering af, at de mennesker

har behov for beskyttelse. Vi har anerkendt, at de har behov for beskyttelse, og vi har lavet den aftale, som nu også er blevet nævnt flere gange, om, at vi tager ca. 1.500 over 3 år, dvs. ca. 500 om året.

Vi gør det sådan, at vores kommuner ved, hvem det er, de skal tage imod. Det er planlagt, når de kommer. De ved, hvad de kan gøre ved dem, og hvad de kan tilbyde dem. Og jeg vil bare sige, at når vi eksempelvis nævner, at børnefamilier er et gode at få hertil, så er det jo, fordi det er sådan, at hvis vi modtager børn, modtager vi mennesker, som vi har mulighed for i vores uddannelsessystem, som er så privilegeret, at kunne forme de børn til at blive unge mennesker, voksne, som kan blive rigtig gode bidragsydere også til det danske samfund. Så derfor ser jeg det sådan, at vi også ved at hjælpe børnene vælger nogle mennesker ud, som vi giver rigtig gode forudsætninger for at få den her varige gode tilknytning til Danmark og få en varig situation.

På samme måde giver det rigtig god mening at vælge mennesker, som har en seksuel minoritetsbaggrund, fordi vi ved, at i rigtig mange andre lande, de ville komme til, ville de skulle skjule deres seksualitet, og de ville blive forfulgt på baggrund af den. Vi har i Danmark rigtig gode muligheder for også at rumme mennesker, som er lidt anderledes end de fleste, fordi vi er et frisindet land, som synes, det er helt naturligt, og at det skal man ikke skjule.

Når kommunerne vælger, hvem de tager mod, vælger de selvfølgelig også ud fra, hvem de har i forvejen. Og hvis jeg skal nævne et konkret eksempel, vil jeg sige, at jeg selv har haft fornøjelsen af som integrationsminister at være på besøg på Bornholm, og på Bornholm har man en gruppe flygtninge, som kommer fra Burma. De er blevet integreret rigtig godt, de har nogle, de kan tale med, og de er blevet taget godt imod i lokalsamfundet. Og det med, at man planlægger, hvem der skal komme, hvordan man tager imod dem, og hvordan man skal sørge for, at integrationen bliver vellykket, er jo det, der i virkeligheden er hele pointen.

Så når vi nu gerne vil ændre integrationspotentialet, handler det om, at man altså kunne sidde og sige, at man kunne vælge folk fra, fordi de var analfabeter, fordi de ikke kunne læse og regne og skrive, og jeg synes ærligt talt, det er meget bedre, at vi laver et match, der også handler om, hvad vi som samfund kan tilbyde flygtninge – vi ved, at der er millioner af dem; vi tager 500 om året, og det er ikke mange, men vi kan godt sørge for, at dem, som vi tager, er nogle, som vi sørger for får de bedste muligheder for at få en god tilværelse i Danmark.

Kl. 12:14

Så jeg vil sige tak til Enhedslisten for opbakningen. Enhedslisten mente sådan set, at beskyttelsesbehovet burde være et tilstrækkeligt kriterium, men ville alligevel stemme for. Når vi fra regeringens side mener, at beskyttelseskriteriet ikke kan stå alene, er det, fordi vi utrolig gerne vil have mulighed for at lave lige præcis det match, der siger: Giver det mening at komme til Danmark?

Er der en flygtning, som har behov for at komme til Danmark, og hvor vi ville kunne sige til vedkommende, at det, man kan tilbyde vedkommende er en plads på et plejehjem, et sted, hvor der ikke er nogen, der taler vedkommendes sprog, så ville den løsning jo ikke være god, heller ikke for den pågældende flygtning. Derfor ville man have mulighed for at sige: Det er ikke det rigtige match til os. Og det er jo det, det handler om, altså at vi bruger de pladser, vi har, på den mest fornuftige måde, til gavn for de mennesker, som vi gerne vil tage et ansvar for at hjælpe, men at vi også samtidig sørger for, når vi hjælper dem, at vi giver dem de bedste muligheder for, at de har det godt – for det er sådan set det vigtigste, når man kommer som flygtning – og også meget gerne, at de falder til, at de bliver integreret, og at de også bliver bidragsydere til samfundet. Det er sådan set ikke det, der er det vigtigste, men det er absolut ingen skade til. Og derfor laver vi det her match med, at vi både vil se på, hvilke for-

ventninger folk har til at komme til Danmark, og hvad vi kan tilbyde.

Kl. 12:18

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg ved, at vi faktisk har en enkelt klage liggende fra en kvoteflygtning, som har syntes, at her var lidt for koldt, så jeg tror, det giver god mening, at man sørger for at undersøge, om det nu er det rigtige match.

Kl. 12:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Karen Ellemann, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 12:16

Karen Ellemann (V):

Meget kan ministeren gøre, men måske lige at imødekomme den klage og ændre på klimaet bliver nok vanskeligt.

Jeg vil gerne takke for talen i forhold til diskussionen om et match og at integration er en tovejsdiskussion og så i øvrigt bare undre mig over, at ministeren taler om, at nu ændrer vi integrationskriteriet. Nej, regeringen afskaffer det, og hele integrationskriteriet bliver sådan set skrottet. Jeg har meget svært ved at forstå hvorfor, så kan ministeren måske bare lige – i virkeligheden er det måske bare en gentagelse – give en uddybning af, hvad det er, der er så galt i forhold til det, der eksisterer i dag, hvor man rent faktisk ser på integrationspotentialer?

Kl. 12:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 12:17

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Man kan jo for at bruge et billedsprog sige, at det, man gør med det nuværende, er, at man skummer fløden, og så siger man i virkeligheden, at dem, som er mest udsat, kan man afvise, eksempelvis folk, som er analfabeter og ikke kan læse, regne og skrive. Der vil være mange mennesker, som er i den situation, og som er i en flygtningelejr, men som altså under de nuværende integrationspotentialerkrav ville kunne afvises.

Det, vi gerne vil lave om, er, at vi vil fjerne og ophæve integrationspotentialekriteriet og i stedet lave en samlet vurdering af, i hvilket omfang det danske samfund kan tilbyde det, som matcher det, som den pågældende flygtning har af behov og forventninger. Så der er ikke tale om, at der ikke skal være et match. Der er bare tale om, at det ikke skal være ensidigt.

Kl. 12:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karen Ellemann.

Kl. 12:17

Karen Ellemann (V):

Jeg kan ikke undlade at sige, at jeg måske synes, at det er lidt usmækeligt at tale om at skumme fløden, fordi jeg mener, at uanset hvad, tror jeg nok, at vi er enige om, at når man taler om kvoteflygtninge, taler man om sårbare personer, og de 500, Danmark så tager imod årligt, er jo bestemt også sårbare personer. Og så fuldstændigt ikke længere at respektere, at integrationspotentialer sådan set er en vigtig forudsætning for, at opholdet i Danmark bliver vellykket, synes jeg blot er meget, meget forkert og baggrunden for, at vi ikke kan støtte det.

Jeg kan nogle gange undre mig, fordi nu har både flere ordførere fra rød lejr og også ministeren talt om homoseksuelles mulighed for så at være blandt kvoteflygtningene. Altså, er det det, man så i virkeligheden hellere vil have som kriterie fra regeringens side?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 12:18

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg begynder egentlig at synes, at hykleriet har svært ved at finde sine grænser, fordi når jeg taler om at skumme fløden, er det ikke ord, jeg bruger om det, jeg gerne vil. Så er det om den de facto-virkelighed, der ligger ned over den måde, som man i VKO gerne vil indrette systemet på, nemlig at man vil tage dem, som har de bedste forudsætninger. Det må vel være at sige, at man gerne vil skumme fløden.

Vi vil gerne tage et ansvar, som er bredere, og vi vil gerne lave det rigtige match, hvor vi ikke kun kigger på, hvad folk kan tilbyde, men også ser på, om det er det rigtige, i forhold til hvad vi har af muligheder. Vi vil gerne lave noget, der skal få det til at fungere i virkeligheden, men vi vil ikke udelukke nogen, som har rigtig dårlige forudsætninger, fordi fru Karen Ellemann har jo ret: Kvoteflygtninge er verdens mest udsatte mennesker.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:19

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal bare spørge, om jeg hørte rigtigt. Er det korrekt, at der ligger en klage, altså at der er en person, som vi har hjulpet til Danmark, fordi vi har vurderet, at personen har behov for beskyttelse, personen er måske i livsfare, og så hjælper vi personen til Danmark og til at etablere et nyt liv i Danmark, og så klager vedkommende over vejret? Jeg skal bare lige forstå, om det er korrekt, altså at det var det, ministeren sagde. Er det rigtigt, at der ligger sådan en klage?

Kl. 12:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 12:20

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg bliver så nødt til at oplyse om den klage, fordi jeg har hørt om den sådan henkastet hen over et bord, og det vakte selvfølgelig en vis moro, at der findes sådan en klage. Og jeg skal ikke kunne sige, om klagen præcis går på vejret, eller om der er andet i det.

Men jeg vil gerne nævne, at der er nogle, der kan klage. Man kan jo godt forestille sig, at hvis der kommer en kvoteflygtning hertil, som har fået en eller anden forventning om, at når man først er kommet til Danmark, kan man komme ned til sin søster i Tyskland, så ville sådan en kvoteflygtning jo i givet fald skulle lave en klage. Og vi vil bare kunne sige til vedkommende, at jamen du skal være i det land, hvor du har fået lov til at være. Det vil sige, at så ville man have to søstre, der ikke ville have mulighed for at være sammen. Og derfor kan der være mennesker, som ville finde anledning til at klage, hvis man altså kun kiggede på det, som Enhedslisten foreslår, nemlig beskyttelseskriteriet, altså hvor man siger, at det er tilstrækkeligt. Så er det jo ligegyldigt, hvor folk skal hen. Så skal de bare hen et sted, hvor de bliver beskyttet. Det, vi gerne vil, er, at de kommer hen et sted, hvor der er mennesker, de kan tale med, og hvor de har deres familie, og hvor de falder til.

Jeg skal ikke kunne sige, om klagen kun går på vejret, men jeg kunne da godt forestille mig, at der var nogle, som kommer hertil, som ville synes, at her i hvert fald i nogle måneder er ret koldt.

Kl. 12:21

Kl. 12:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:21

Martin Henriksen (DF):

Måske vi lige skulle køre systemet igennem en ekstra gang. Jeg synes nok, at vi er lidt for tossegode herhjemme, hvis man seriøst sidder i Justitsministeriet og behandler en klage over vejret. Det vil jeg nok have lov til at sige. Det synes jeg faktisk er lidt tankevækkende.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge om noget helt andet, og så håber jeg, at ministeren vil overveje lidt, om ikke vi er for tossegode og lidt for naive herhjemme i forbindelse med udsagnet om den pågældende klage.

Hvorfor har regeringen egentlig været så lang tid om at komme med det her? Hvis regeringen synes, det er så fantastisk godt, og hvis det har stået i regeringsgrundlaget fra starten, hvorfor kommer man så egentlig med det nu? Jeg synes, det er fair nok, at man først kommer med det nu. For så kan man sige, at så går der et stykke tid, før skaden sker. Men hvis man selv synes, det er så fantastisk godt, hvorfor er der så gået så lang tid? Er det måske, fordi man ikke internt har været enige om, hvad man har ønsket?

Kl. 12:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 12:22

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

I dag er jeg også kommet med et forslag, som skal gøre det muligt at få dobbelt statsborgerskab. Det vil sige, at danskere, som er flyttet til udlandet, og som har problemer med eksempelvis at få job, visse stillinger i staten, fordi de ikke er statsborgere i det pågældende land, de er flyttet til – det kunne være USA – nu får bedre muligheder for dobbelt statsborgerskab. Det har været efterspurgt af mange, og det har sådan set også stået i regeringsgrundlaget. Da fik jeg det samme spørgsmål. Hvorfor er det ikke kommet noget før? Nu har regeringen siddet i snart 2½ år, og vi lavede et meget, meget langt regeringsgrundlag. Det er vi stolte af. Der står mange, mange gode ting i det regeringsgrundlag. Men vi har ikke haft mulighed for at opfylde alle tingene inden for det første år. Det ville også have sat os i en lidt mærkelig situation, at vi så havde stået i 3 år uden at have et program.

Kl. 12:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Tom Behnke, Konservative Folkeparti.

Kl. 12:22

Tom Behnke (KF):

Sagen er jo, at der i verden desværre er flere flygtninge, end Danmark er i stand til at tage sig af. Der er også flere flygtninge, end vi kan tage, som er i en meget sårbar situation, en meget udsat situation, og som har et enormt stort behov for at få hjælp – flere, end vi kan tage. Hvorfor er det så lige, at regeringen vil fravælge dem, der rent faktisk har et potentiale, et integrationspotentiale, i Danmark, hvorfor skal det være negativt, at man har et integrationspotentiale i forhold til Danmark, for det er det, jeg hører ministeren sige?

Kl. 12:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det hørte jeg ikke jeg selv sagde. Jeg forklarede eksempelvis, hvorfor det kunne være en god ting, hvis det var børn, for børn ville få mulighed for i Danmark i det rigtig gode skolesystem, vi har, at kunne få indhentet de sprogkundskaber, de måske mangler. Man ville kunne få en uddannelse, og man ville kunne ende med at få et liv, hvor man rent faktisk er faldet til, og hvor man kan arbejde, har en uddannelse, og hvor man er en normal borger, som også yder til samfundet. Det synes jeg sådan set er en rigtig, rigtig god ting. Det, vi bare gerne vil, er at sige, at vi ikke vil have mulighed for at kunne fravælge nogen, som ikke kan bidrage, for det er jo rigtigt, at kvoteflygtninge er meget sårbare mennesker, og det er de sådan set alle sammen.

Kl. 12:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Tom Behnke.

Kl. 12:24

Tom Behnke (KF):

Ministeren bruger udtrykket, at man skummer fløden, men det er der overhovedet ikke tale om i den her sammenhæng, man kan slet ikke bruge det udtryk. Jeg synes simpelt hen, det er forkert, og jeg synes, ministeren skulle overveje ikke at gøre det en anden gang – det vil være mit råd. Integrationspotentiale er jo mange ting. Alle verdens lande, det er vist 186 lande, er jo forskellige lande, og integrationspotentialet skal jo ses i forhold til Danmark, og det vil sige, at det jo ikke kun er et spørgsmål om, hvad man har af evner og muligheder, men også hvad man har af vilje, hvad man har af kulturel baggrund, historisk baggrund, hvordan integrationspotentialet er. Og der er det bare, at hvis regeringen synes, at den ordning, der eksisterer i dag, som vi indførte, er så forkert, hvorfor fjerner regeringen så ikke kriterierne fuldstændig, hvorfor så overhovedet have kriterier?

Kl. 12:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 12:24

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, jeg har redegjort for, hvorfor regeringen har den holdning, at der skal være subsidiære krav, og det er, fordi det er kommunerne, der ved, hvad de har af pladser, der ved, hvad de har af muligheder, og derfor også ved, hvilke flygtninge det for dem ville være de rigtige at tage. Derfor har vi fastholdt, at beskyttelseskriteriet sådan set ikke er det eneste, som skal opfyldes, det giver også mening at se på, hvad vi kan tilbyde. Men lige så vel som at vi skal se på, hvad vi kan tilbyde, giver det altså også mening at se på, om det passer med dem, som kommer hertil. Så vi synes, at vi har fundet den helt rigtige balance, hvor vi kan give beskyttelse til nogle af de mennesker, som har rigtig meget behov for beskyttelse, samtidig med at vi kan sørge for, at de får god mulighed for at falde til.

Kl. 12:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om brug af elektronisk fodlænke på kriminelle asylansøgere og udlændinge på tålt ophold.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 14.01.2014).

Kl. 12:25

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet, og det er justitsministeren. Værsgo.

Kl. 12:26

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Det forslag, vi skal behandle nu, er et beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, og som går ud på, at man skal have mulighed for at anvende fodlænke over for asylansøgere, der kan mistænkes for at ville begå kriminalitet, og asylansøgere, der er dømt for kriminalitet, og som har afsonet deres straf. Og så drejer det sig om alle udlændinge på tålt ophold. Dansk Folkeparti konstaterer i sit forslag samtidig, at man synes, at forslaget kan gennemføres inden for rammerne af vores internationale forpligtelser. Den vurdering er jeg så ikke enig i, og derfor vil jeg også gerne starte med at sige, at jeg kan afvise beslutningsforslaget.

I forhold til de internationale forpligtelser – som jeg kan forstå hr. Martin Henriksen er forvisset om at vi stort set kun finder på for at genere Dansk Folkeparti – vil jeg nævne, at det følger af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, som der også henvises til i forslaget, at enhver har ret til respekt for sit privatliv, og at myndighederne i et demokratisk samfund kun kan gøre indgreb i denne ret, hvis det er nødvendigt, f.eks. af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller for at forebygge uro eller forbrydelser.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at et pålæg om at gå med fodlænke, så offentlige myndigheder kan overvåge en persons gøren og laden, udgør et indgreb i privatlivets fred. Menneskerettighedskonventionens artikel 8 sætter altså rammerne for, hvor langt vi kan gå på det her område. Man må med andre ord finde den rette balance mellem på den ene side hensynet til at beskytte borgernes privatliv og på den anden side hensynet til eksempelvis kriminalitetsforebyggelse.

Forslaget om at pålægge asylansøgere, der er mistænkt for eller tidligere dømt for kriminalitet, at bære fodlænke vil indebære et indgreb i privatlivets fred, der efter regeringens opfattelse ikke rammer den rigtige balance mellem de nævnte hensyn. Fodlænker skal ikke bruges til at overvåge personer, som vi alene mistænker for at ville begå kriminalitet, og derfor er forslaget efter regeringens opfattelse formentlig ikke i overensstemmelse med artikel 8 i menneskerettighedskonventionen. Hertil kommer, at forslaget må anses for at være i strid med diskriminationsforbuddet i menneskerettighedskonventionens artikel 14.

Menneskerettighedskonventionens artikel 14 finder anvendelse, i det omfang en sag knytter sig til en af de øvrige rettigheder i konventionen, i dette tilfælde retten til privatliv i medfør af artikel 8. En person er udsat for forskelsbehandling, når andre personer, der befinder sig i en lignende situation, nyder en mere fordelagtig behandling i relation til en rettighed, der er omfattet af konventionen. Det

primære formål med beslutningsforslaget er jo kriminalitetsforebyggelse. I den sammenhæng er asylansøgere jo i en sammenlignelig situation med både andre udlændinge og med danske statsborgere, der opholder sig i Danmark. Pålægger de danske myndigheder af hensyn til kriminalitetsforebyggelse en asylansøger, der er mistænkt for eller dømt for kriminalitet, at bære fodlænke uden at pålægge andre i sammenlignelige situationer også at bære fodlænke, så må det anses for at være i strid med diskriminationsforbuddet i artikel 14.

Det hensyn, som taler for at bruge fodlænker, gør sig jo også gældende med den samme vægt i forhold til udlændinge med opholdstilladelse i Danmark og danske statsborgere. Jeg hører ikke forslagsstillerne kræve, at udlændinge med opholdstilladelse i Danmark og danske statsborgere, der også mistænkes for at ville begå kriminalitet, eller som har begået kriminalitet og allerede har udstået deres straf, også skal udstyres med fodlænker for at forebygge kriminalitet, og jeg tror da heller ikke, det er vejen frem. Det, som det handler om, er at sætte effektivt og konsekvent ind, som regeringen også har gjort.

Efter forslaget skal udlændinge på tålt ophold også kunne pålægges at bære elektronisk fodlænke. Det begrundes med, at de redskaber, som oprindeligt skulle sikre kontrollen med udlændinge på tålt ophold, er blevet svagere, og at opholdet for denne gruppe derfor er blevet for tåleligt. Det er regeringens helt klare holdning, at udlændinge på tålt ophold er uønskede her i landet som følge af de forhold, der har ført til, at de er på tålt ophold. De skal derfor udrejse af Danmark, og de skal udsendes, så snart det måtte blive muligt i forhold til vores internationale forpligtelser. Reglerne om opholds- og meldepligt for udlændinge på tålt ophold har til formål at sikre, at politiet hele tiden har kendskab til, hvor de befinder sig, så de kan sendes ud, hvis det bliver muligt.

Derfor er udgangspunktet også stadig, at alle udlændinge på tålt ophold som udgangspunkt skal pålægges at tage ophold på et bestemt opholdssted, ligesom de pålægges daglig meldepligt. Det er som sagt et udgangspunkt, og det siger jo sig selv, at påbuddene om opholdspligt og daglig meldepligt skal være proportionale. Det skal også løbende vurderes, og i denne vurdering vil det bl.a. indgå, om der er en konkret risiko for, at den pågældende vil skjule sig for politiet. Det er således min klare opfattelse, at de eksisterende regler er tilstrækkelige til at sikre, at politiet vil kunne sende dem ud af landet, hvis det skulle blive muligt.

Jeg vil også gerne pege på muligheden for at pålægge udlændinge på tålt ophold, der gentagne gange er straffet for ikke at overholde deres opholdspligt, at bære fodlænke i en måned. Det er rigtigt, at denne adgang ikke har været anvendt, hvilket bl.a. skyldes, at der skal være tale om gentagne overtrædelser af denne pligt. Det ændrer imidlertid ikke ved, at jeg mener, at reglerne er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af landet; det primære sigte med forslaget er da som nævnt heller ikke det, men at forebygge kriminalitet.

Sammenfattende kan regeringen altså ikke støtte beslutningsforslaget. Vi har allerede sat stort fokus på indsatsen mod kriminalitet blandt asylansøgere. Vi har bl.a. lavet et fast track ved domstolene, og der findes allerede i vidt omfang en mulighed for at sikre tilstedeværelsen af udlændinge på tålt ophold, så udsendelsen så hurtigt som muligt kan effektueres. Hertil kommer, at det må antages at være i strid med den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 og 14 at pålægge asylansøgere, der er mistænkt for eller tidligere dømt for kriminalitet, at bære fodlænke, og på den baggrund kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 12:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 12:32

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes, der er flere huller i den argumentation, som ministeren lægger for dagen. Det gælder f.eks. det her med, at der ikke må ske forskelsbehandling mellem asylansøgere og udlændinge med en lovlig opholdstilladelse i Danmark, alene af den grund, at der jo er forskel i dag, i og med at nogle har en lovlig opholdstilladelse og andre ikke har en lovlig opholdstilladelse. Så der gør man jo også forskel. Man gør forskel på mange forskellige områder i det danske samfund, og hvis det var helt forbudt at gøre det, var det jo næsten umuligt at lave lovgivning herinde.

Der er jo flere elementer i vores forslag, men jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til den del, der vedrører udlændinge på tålt ophold. Der har jo været en sag, som også har været fremme i medierne, med den udvisningsdømte Danny Abdalla, som anses for at være så farlig for Center Sandholms beboere og personale, at han i centeret mandsopdækkes af to vagter, hvilket ifølge TV 2 koster det danske samfund ca. 20.000 kr. om dagen.

Altså, der ville det jo være meget, meget billigere, hvis det var, at man i stedet for påmonterede ham en elektronisk fodlænke. For hvis han så rendte rundt og lavede kriminalitet, ville man forholdsvis hurtigt kunne se, hvor han havde været, om han havde deltaget i noget, om han havde været på det pågældende sted osv. Så dér har vi et helt konkret eksempel. Mener ministeren ikke, at det faktisk ville give meget god mening, hvis det var, at en person som ham havde en elektronisk fodlænke påmonteret?

Kl. 12:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 12:33

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan ikke stå og diskutere konkrete borgere eller mennesker, som er her i landet på tålt opholds situation. Dels kender jeg ikke til de konkrete ting, dels vil jeg egentlig heller ikke finde, at det ville være fuldstændig korrekt af mig som minister at stå og gøre det.

Det, jeg kan sige, er, at vi i Danmark har et system, hvor vi rigtig gerne vil hjælpe dem, som kommer hertil, hvis de er forfulgte, og hvis de er berettigede til asyl. Kommer man hertil, fordi man bare gerne vil begå kriminalitet, skal man ikke være her. Så skal man ud, så hurtigt som det overhovedet kan lade sig gøre. Derfor har regeringen også sat meget konsekvent ind for at få retsforfulgt asylansøgere, som ikke er kommet hertil, fordi de egentlig har et behov for beskyttelse, men fordi de er nogle plattenslagere, der har brugt asylkortet som adgangsbillet til at få ophold i Danmark. Og det skal vi ikke tolerere.

Det er i virkeligheden også rigtig ødelæggende for de mennesker, som kommer hertil med et oprigtigt beskyttelsesbehov, for hver gang snakken går på kriminelle asylansøgere, begynder folk at få en eller anden opfattelse, hvor de tænker: De dér asylansøgere, hvad er det for noget med dem? Og det er jo i virkeligheden ufattelig tarveligt over for de mennesker, som virkelig har et reelt beskyttelsesbehov. Og derfor er regeringens interesse kun at slå hårdt ned på kriminelle asylansøgere og få dem udvist af landet så hurtigt som muligt.

Kl. 12:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:34

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Ministeren sagde i forhold til sagen om Danny Abdalla, at ministeren ikke ville forholde sig til konkrete sager. Men ministe-

ren har jo lige oplyst Folketinget om en kvoteflygtning, der har klaget over vejret i Danmark. Det må da også siges at være en meget konkret sag, så det forstår jeg ikke helt. Men det er fair nok.

Ministeren oplyser jo ganske rigtigt, at der allerede i dag er bestemmelser i udlændingelovgivningen, som giver mulighed for, at man kan påmontere visse udlændinge elektronisk fodlænke, f.eks. hvis en udlænding på tålt ophold gentagne gange har overtrådt sin meldepligt. Og så oplyste ministeren jo også ganske rigtigt, at det slet ikke bliver brugt i dag.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke ministeren så som minimum ville være indstillet på, at vi sagde, at hvis man én gang – altså ikke gentagne gange, men én gang – overtræder sin meldepligt, så får man elektronisk fodlænke.

Kl. 12:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 12:35

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Elektronisk fodlænke er et system, som vi især bruger til mennesker, som afsoner en straf i hjemmet og dermed ikke er i et fængsel. Det kan være unge mennesker, som har fået en kort straf, og som har behov for stadig væk at kunne passe deres uddannelse eller deres job, men som sådan set ikke vil have særlig godt af at komme ind og sidde i et fængsel.

Så lige præcis for den her gruppe giver fodlænke rigtig god mening, fordi sådan en fodlænke registrerer, hvornår man kommer ind, og hvornår man er ved siden af sin boks. Men den fodlænke, vi typisk bruger, registrerer sådan set ikke, hvor man er henne, når man er uden for huset, og det vil sige, at der kan være nogle tekniske begrænsninger, der i hvert fald vil skulle findes en løsning på.

Vi har i lovforslaget, som det ligger, sagt, at der skal være tale om gentagne gange, og jeg vil gerne oversende et skriftligt svar på, hvorfor det er det, der har været vurderingen. Men det er min umiddelbare vurdering, at det er det, der er behov for, for at det skal være proportionalt.

Kl. 12:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så går vi i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er fru Mette Reissmann. Undskyld, det er fru Karen Ellemann. Undskyld til fru Mette Reissmann. Fru Karen Ellemann, Venstre, værsgo.

Kl. 12:36

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Mandatantallet er jo også 47 og 47, så det er helt forståeligt. Jeg vil endnu en gang gøre opmærksom på, at jeg faktisk agerer vikar for Venstres ordfører, som ikke har mulighed for at være her i dag – dog tager jeg gerne debatten.

Det beslutningsforslag, vi står med nu, er sådan set et beslutningsforslag, som adresserer et vigtigt problem, nemlig at alt for mange asylansøgere benytter deres ophold i Danmark til at begå kriminalitet. Og der er Venstres holdning klokkeklar og også på linje med, kan jeg høre, justitsministerens, nemlig at det er fuldstændig uacceptabelt, hvis man under dække af at være forfulgt misbruger det danske samfunds åbenhed og tillid, og at man dermed skader det samfund og det folk, som har taget imod en.

For at komme de her problemer med de kriminelle asylansøgere til livs foreslår Dansk Folkeparti en række tiltag. For det første ønsker Dansk Folkeparti, at asylansøgere, der af politiet vurderes som potentielle kriminelle, skal udstyres med en elektronisk fodlænke. For det andet foreslår Dansk Folkeparti, at asylansøgere, der er dømt

og har udstået deres straf, skal kunne pålægges at bære en elektronisk fodlænke. Og endelig foreslår Dansk Folkeparti, at personer på tålt ophold i højere grad end i dag skal pålægges at bære elektronisk fodlænke.

Selv om vi i Venstre er enige i, at der er alvorlige problemer med kriminelle asylansøgere, kan vi sådan set ikke støtte det nævnte forslag. For lad mig gøre det ganske klart, at i Venstre hylder vi princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Og vi mener, at det er alt for vidtgående at pålægge personer, der hverken er mistænkt, sigtet eller dømt for et bestemt kriminelt forhold, at bære en elektronisk fodlænke.

Ligeledes mener vi i Venstre, at udgangspunktet må være, at elektronisk fodlænke bruges som en del af en afsoning af en straf, og at kriminelle asylansøgere derfor ikke skal have en ekstra straf ved at pålægges at bære en elektronisk fodlænke, når de har udstået deres almindelige straf. Derudover rejser forslaget, hvilket Dansk Folkeparti selv nævner, en række spørgsmål i forhold til, om en sådan brug af fodlænke, som der foreslås, egentlig vil være i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention.

For så vidt angår brug af elektronisk fodlænke af personer på tålt ophold, er det sådan set allerede i dag en mulighed. Vi er ikke afvisende over for, at den her mulighed kan benyttes mere, men i og med at lovgivningen sådan set allerede findes, ser vi ikke noget behov for at vedtage yderligere lovgivning på området. Fra Venstres side så vi også gerne en mere konsekvent indsats over for kriminelle asylansøgere, bl.a. ved en øget politimæssig tilstedeværelse i og omkring asylcentre. Vi så også gerne, at der kom mere fart på udvisningen af de asylansøgere, der har brudt loven, eksempelvis ved at sagerne blev behandlet hurtigere. Generelt ser vi dog et behov for, at politiet og myndighederne benytter de redskaber, som de allerede har, frem for at vi skal opfinde helt nye værktøjer.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at Venstre ikke støtter beslutningsforslaget.

Kl. 12:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 12:40

Martin Henriksen (DF):

Nu er fru Karen Ellemann ikke ordfører, men derfor vil jeg alligevel tillade mig at stille et enkelt spørgsmål. Vil Venstre være indstillet på, at de muligheder, som der i dag er i lovgivningen, bliver videreudviklet, sådan at man, i stedet for at man først skal påmontere elektronisk fodlænke på en udlænding, der gentagne gange har forbrudt sig mod betingelserne om sin meldepligt, kan gøre det, første gang vedkommende overtræder sin meldepligt?

For i dag skal man jo gøre det flere gange, hvilket så har resulteret i, at det ikke bliver brugt. Det er jo fuldstændig rigtigt, at det står i lovgivningen, og det er så både ministerens og Venstres undskyldning for ikke at støtte forslaget, men pointen er, at det ikke bliver brugt – og så er det jo meget fint, at det står på et stykke papir et eller andet sted. Men kunne vi så ikke skrive lidt mere klart i det papir, som allerede ligger, at man sådan set gerne må bruge de eksisterende muligheder, f.eks. når en person én gang overtræder sin meldepligt?

Kl. 12:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 12:41

Karen Ellemann (V):

Jeg tilkendegav sådan set også i min ordførertale, at vi kunne se det formålstjenlige i, at allerede eksisterende lovgivning og dermed red-

skaber afstedkommet af lovgivningen blev anvendt. I den forbindelse er der jo ikke behov for ny lovgivning, men der er måske behov for at præcisere, at nogle af de redskaber, der er skabt i forbindelse med lovgivningen, skal bruges, og det kunne måske være i forbindelse med behandlingen her, at man i en beretning, måske med ministerens billigelse, kunne knæsatte det princip, at de eksisterende værktøjer blev brugt.

Kl. 12:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:42

Martin Henriksen (DF):

Det ville være ganske glimrende, hvis det var, vi kunne komme så langt, at et flertal i Folketinget ville skrive beretning om, at man i øget omfang skal bruge eksisterende muligheder.

Men man kan jo sige, at folk gentagne gange skal have overtrådt deres meldepligt, for at man kan bruge det redskab. Så jeg kunne også godt tænke mig at vide, om Venstre vil være indstillet på, at man skriver i loven, at hvis en person én gang har overtrådt sin meldepligt, så får vedkommende påmonteret en elektronisk fodlænke. For så har man jo vist, at man, ud over at man har begået grov kriminalitet og er udvist af Danmark, men ikke kan udvises på grund af omstændighederne, tilmed også bryder sin meldepligt, og så kan man så at sige næsten ikke gøre mere grin med danske samfund. Det er næsten svært at få øje på, hvordan man kan gøre mere grin med det danske samfund. Så kunne vi ikke der blive enige om, at så får de lige elektronisk fodlænke på, så vi kan holde styr på, hvad de render rundt og laver? Det er jo ikke for meget at forlange.

Kl. 12:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karen Ellemann. Værsgo.

Kl. 12:42

Karen Ellemann (V):

På nuværende tidspunkt kan jeg ikke stå her på talerstolen og give tilsagn om, at vi mener, at det allerede skal ske efter første overtrædelse af meldepligten. Men jeg anerkender sådan set tankesættet i det og vil tilkendegive, at vi godt kunne se nærmere på, hvorvidt det kræver en justering, for at man kan anvende det på et tidligere tidspunkt.

Kl. 12:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Mette Reissmann.

Kl. 12:43

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

I dag behandler vi et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, som vil betyde, at kriminelle asylansøgere, asylansøgere, der mistænkes for at begå kriminalitet, og alle udlændinge på tålt ophold som udgangspunkt skal gå med elektronisk fodlænke.

Jeg vil gerne indledningsvis takke forslagsstillerne for dette beslutningsforslag, der sætter fokus på et meget vigtigt område, netop hvordan vi gør bedst muligt op med den kriminalitet, som eksisterer blandt udlændinge i Danmark. Jeg også gerne starte med at slå helt fast, at det er Socialdemokraternes holdning, at vi som samfund ikke skal tolerere mennesker, der benytter asylsystemet til at begå kriminalitet i Danmark.

Derfor har regeringen også ført en vedvarende multolerancepolitik over for kriminelle asylansøgere. Vi har sat handling bag ordene, vi har eksempelvis indført en fast track-ordning, så kriminelle asyl-

ansøgere kommer hurtigere igennem systemet med henblik på at komme hurtigere ud af landet, styrket den politimæssige kontrol med asylcentrene, og vi har også øget videoovervågningen af fællesarealerne i Center Sandholm. Det viser med al tydelighed regeringens nultolerance over for kriminelle asylansøgere, og samtidig er det tiltag, der giver mening.

Lad mig i forhold til udlændinge på tålt ophold yderligere slå helt fast: De er grundlæggende uønskede i Danmark, og derfor skal de rejse ud af landet, så snart det er muligt for dem. Det er Socialdemokraternes helt klare holdning, det skal der slet ikke være tvivl om. Når det er sagt, er der flere grunde til, at Socialdemokraterne ikke kan støtte det her beslutningsforslag.

For det første kan jeg forstå på forslagsstillerne, at man ikke mener, at forslaget strider imod den europæiske menneskerettighedskonvention. Den betragtning er jeg ikke enig i. Jeg mener det sådan, at der altså er tale om et ret ubalanceret indgreb i privatlivets fred, der ikke er foreneligt med netop menneskerettighedskonventionen. Det var også en ting, som justitsministeren var inde på.

Det er vigtigt, at vi har fokus på at forebygge kriminalitet fra asylansøgere i Danmark, og som jeg har gjort rede for, har regeringen iværksat en række meningsfulde og effektive initiativer i forhold til det, men idet der er tale om, at asylansøgere skal bære fodlænke, hvis de blot kan mistænkes for at ville begå kriminalitet, mener jeg bestemt, at man overskrider balancen imellem hensynet til privatlivets fred og hensynet til at forebygge kriminalitet. Dertil kommer, at der som nævnt allerede er en omfattende indsats sat i værk for at forebygge kriminalitet blandt asylansøgere i Danmark.

Jeg synes, at det er værd at bemærke, at der trods en forøgelse af antallet af asylansøgere bl.a. på grund af situationen i Syrien ikke er sket en tilsvarende stigning i omfanget af kriminalitet blandt asylansøgere. Så regeringens indsats virker altså.

For det andet synes jeg, at det er værd at bemærke, at der i dag er rigelig mulighed for at holde øje med mennesker på tålt ophold, idet de som udgangspunkt både pålægges opholds- og meldepligt i Center Sandholm. Det er også allerede i dag sådan, at udlændingeloven giver mulighed for at anvende fodlænke over for udlændinge på tålt ophold, der gentagne gange er blevet straffet for overtrædelse af opholdspligten. Det vurderes konkret fra sag til sag, men myndighederne har altså mulighed for at benytte sig af lige præcis den elektroniske fodlænke i forhold til personer på tålt ophold.

For det tredje virker forslaget umiddelbart svært og dyrt at implementere i praksis. I beslutningsforslaget kan det læses, hvordan asylansøgere skal bære fodlænke, hvis de blot kan mistænkes for at ville begå kriminalitet. Forslagsstillerne formår dog ganske behændigt at undlade at uddybe, hvordan spørgsmålet egentlig som skulle kunne komme til udtryk i praksis, og hvordan vi håndterer det. Så virker det altså også, som om det godt kunne gå hen og blive et ret omkostningsfuldt forslag, som Dansk Folkeparti igen ikke har anvist finansiering af. Men det er der måske ikke noget nyt i.

Som sagt synes jeg, at det er fint, at vi tænker højt omkring det her emne. Jeg synes bare, at udgangspunktet må være, at vi overholder de internationale konventioner, vi har tiltrådt, at vi bruger vores sunde fornuft og de muligheder, der allerede eksisterer i dag, og at vi ikke falder tilbage på symbolpolitik og ufinansierede forslag.

Så Socialdemokraterne støtter ikke beslutningsforslaget.

Kl. 12:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 12:47

Martin Henriksen (DF):

Tak. Altså, jeg vil jo sige, at når man eksempelvis har en udlænding, der er her på tålt ophold og skal rende rundt med to vagter til en pris

af 20.000 kr. om dagen, så kan det ikke være andet end billigere, hvis man nu f.eks. i det tilfælde i stedet for påmonterede en elektronisk fodlænke og på den måde holdt øje med vedkommende. Det kan ikke være dyrere. Det, at det jo vil være nemmere for politiet at opklare en række sager, er et plus, som man også må forvente der så at sige er et besparelspotentiale i.

Men i forhold til udlændinge, der er her på tålt ophold, kunne jeg godt tænke mig at sige noget, da vi jo tidligere er kommet med et forslag fra Dansk Folkepartis side.

Altså, udlændinge, som er kommet til Danmark og har overtrådt dansk lovgivning – nogle af dem har begået særdeles grov kriminalitet og har været i fængsel – og som har fået en udvisningsdom, men som ikke har kunnet sendes ud, har vi fra Dansk Folkepartis side tidligere foreslået skulle frihedsberøves, indtil man kunne sende dem ud, eller indtil de udrejste frivilligt, og det var der så mulighed for at få prøvet ved en særlig domstol. Det var der ingen andre partier i Folketinget der ønskede at bakke op om, så derfor kan de her mennesker, hvoraf nogle af dem har været involveret i narkokriminalitet og andet, gå frit omkring i det danske samfund; de kan lige melde sig en eller to gange på et asylcenter eller på en politistation.

Med det her forslag siger vi så, at vi i det mindste i forhold til dem, hvis vi nu kun tager dem, så kunne sørge for, at man kunne holde øje med, hvor de færdes i det danske samfund, sådan at man, hvis de bliver involveret i ny kriminalitet, hvilket der er en stor chance for, så har bedre mulighed for at opklare forbrydelsen.

Kl. 12:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Mette Reissmann.

Kl. 12:49

Mette Reissmann (S):

Det var lidt svært for mig at få helt fat i selve spørgsmålet, men det var måske bare stillet i forlængelse af hr. Martin Henriksens egen tale. Jeg ved ikke, om hr. Martin Henriksen faktisk har gjort sig den ulejlighed bare at regne på, hvad det ville koste, hvis det var sådan, at man pålagde samtlige de personer, som i givet fald kunne komme i betragtning, at bære elektronisk fodlænke. Hvad det ville koste, holdt op imod det eksempel, som hr. Martin Henriksen selv ligesom bringer frem i salen i dag, tror jeg næppe hr. Martin Henriksen har gjort sig den ulejlighed at beregne.

Med hensyn til den politimæssige indsats har regeringen faktisk allerede sat en del skibe i søen med hensyn til at skulle føre nultolerancetilgang, hvilket jeg også sagde i min tale, over for lige præcis kriminalitet både i centrene, men også blandt asylansøgerne. Jeg antager, at hr. Martin Henriksen er fuldt bekendt med det og med, at der faktisk også er blevet afsat ekstra ressourcer til, at politiet dagligt patruljerer på centrene, hvilket bl.a. skulle nedbringe lige præcis den kriminalitet, som vi også ønsker skal bekæmpes, blot ikke ved hjælp af det materielle indhold i det forslag, som hr. Martin Henriksen er fortalende for i dag.

Kl. 12:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:50

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jo, men pointen er sådan også, at hvis du giver politiet bedre efterforskningsmuligheder, f.eks. i form af at man kan følge nogle asylansøgere rundtomkring, og det kan være dem, der allerede er blevet dømt, udlændinge på tålt ophold, ville du jo også frigøre nogle ressourcer i politiet; du ville jo lette efterforskningen alt andet lige, fordi det så at sige ville blive nemmere at følge med i, hvad de her mennesker render rundt og laver. Og til eksemplet med en ud-

lænding på tålt ophold, der havde brug for to vagter til ca. 20.000 kr. om dagen, vil jeg bare sige: Der er det lidt billigere at have en elektronisk fodlænke påmonteret, og det går jeg ud fra at fru Mette Reissmann vil give mig ret i.

Men jeg bliver bare nødt til igen at spørge om det, der var spørgsmålet: Synes fru Mette Reissmann ikke, at det ville være meget fornuftigt, at vi i det mindste, hvad angår udlændinge på tålt ophold, som har overtrådt dansk lovgivning og står til udvisning, via elektronisk overvågning følger med i, hvad de render rundt og foretager sig, taget i betragtning, at de dybest set er uønskede i Danmark?

Kl. 12:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Mette Reissmann.

Kl. 12:51

Mette Reissmann (S):

Jamen jeg er jo helt enig i, at de mennesker, der er i Danmark på tålt ophold, skal ud så hurtigt som muligt. Det tror jeg også at jeg sagde meget tydeligt i min tale. Jeg sagde også, at det allerede er sådan i dag, at udlændingelovens § 34 a giver mulighed for, at man som myndighed lige præcis kan anvende fodlænken over for de udlændinge på tålt ophold, der gentagne gange er blevet straffet for overtrædelse af bl.a. opholdspigten. Det vurderes jo konkret fra sag til sag.

Så myndighederne har jo mulighed for i dag at benytte sig af det her. Og jeg er jo enig i det synspunkt, at de naturligvis skal ud så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Kl. 12:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jeppe Mikkelsen, Radikale Venstre.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, fru formand. Det er altid med en vis spænding, at jeg læser beslutningsforslag fra DF, især når de relaterer sig til udlændinge- og retsområdet, og kreativiteten hos hr. Martin Henriksen er vidtgående; det vil jeg medgive. Men for en radikal som mig tenderer det måske også til at være lidt for vidtgående, om man vil. Så kan hr. Martin Henriksen jo selv bedømme, om han vil tage det som en kompliment eller ej.

Men at DF's beslutningsforslag normalt er for vidtgående for os, gør sig så sandelig også gældende i dette tilfælde. DF ønsker, at asylansøgere, som er under mistanke, eller som tidligere har begået kriminalitet og har afsonet deres straf, betalt prisen, nu skal til at bære fodlænke. Vi taler altså om en afsoningsform. DF vil altså frihedsberøve folk på baggrund af en straf, som de er færdige med at afsone – de har betalt prisen for deres forbrydelser – eller også vil DF frihedsberøve dem på baggrund af mistanke. Jeg bliver nødt til at sige, at det jo altså er at dømme og frihedsberøve folk uden rettergang, og det er at gøre det på baggrund af en mistanke. Og Danmark er altså et retssamfund, hvor man er uskyldig indtil det modsatte er bevist. Det er ingen forbrydelse at være asylansøger, selv om det nærmest er det, der står mellem linjerne i beslutningsforslaget.

DF får begivet sig ud i nogle juridiske vurderinger af deres eget forslag i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention. Det er måske lidt paradoksalt, når vi andre gange kan høre hr. Martin Henriksen sige, som hr. Martin Henriksen sagde i den forrige debat, at konventioner ikke skal påvirke dansk udlændingelovgivning, at man så selv forsøger at finde nogle argumenter for, hvordan det alligevel kan passe inden for en konvention. Det kan man synes er en smule paradoksalt, men lad nu det ligge. Vores vurdering af forsla-

get er, at det klart er i strid med artiklerne om respekt for privatlivets fred. Og jeg har måske lidt større tiltro til Justitsministeriets juridiske vurderinger end til Dansk Folkepartis.

Men når DF nu er i gang med at vurdere det i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, kunne det jo være interessant at høre hr. Martin Henriksens vurdering af, om det strider mod diskriminationsforbuddet, ellers kan man jo spørge, om det er Dansk Folkepartis holdning, at også danske statsborgere, der har været i fængsel, har afsonet deres straf og betalt prisen for deres forbrydelse, også fremover skal have fodlænke på og i hvor lang tid. Og hvad med folk under mistanke? Skal politiet have ret til uden videre at sætte fodlænke på dem, selv om de jo sådan set er uskyldige, indtil det modsatte er bevist? Så har vi godt nok efterhånden en politistat og et ultimativt overvågningssamfund.

Med hensyn til folk på tålt ophold er der allerede regler om opholds- og meldepligt, og så er det jo også sådan, at man kan benytte fodlænkeordningen, såfremt de regler bliver brudt. Det bliver ikke brugt så meget, fordi man nok langt hen ad vejen vurderer, at de to øvrige tiltag er fyldestgørende, og der er jo ingen grund til at bruge hårde sanktioner, hvis milde er tilstrækkelige, og der er heller ingen grund til, at danske statsborgere skal til at betale for yderligere tiltag.

Jeg vil gerne her til sidst understrege en ting: Vi er naturligvis imod, at asylansøgere og folk på tålt ophold begår kriminalitet, men det her forslag er altså helt uden proportioner.

Til slut vil jeg gerne takke de øvrige borgerlige partier. Jeg gætter på, at man sender sådan nogle forslag her rundt for at høre, hvor mange der vil være medforlagsstillere, og det er altså rigtig rart at se, at der kun står Dansk Folkepartis navn på dette beslutningsforslag. Så går jeg lidt mere glad på weekend.

Så for opsummere: Vi Radikale kan altså ikke støtte dette beslutningsforslag. Og jeg skal melde på vegne af SF, da deres ordfører blev nødt til at rende til forhandlinger, at de heller ikke kan støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 12:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 12:55

Martin Henriksen (DF):

Jeg havde heller ikke regnet med, at De Radikale ville sige, at de støtter beslutningsforslaget og så gå glade på weekend. Det ville have været noget af en overraskelse i hvert fald.

Men jeg vil bare rette en misforståelse, for hr. Jeppe Mikkelsen sagde, at Radikale Venstre ikke ville støtte det her beslutningsforslag, for så ville man frihedsberøve nogen uden rettergang. Der vil jeg bare gøre opmærksom på, at med det her beslutningsforslag lægger vi ikke op til, at nogen skal frihedsberøves. Sådan er det ikke.

Den måde, som vi med det her beslutningsforslag har tænkt at elektronisk fodlænke skulle føres ud i livet på, er jo sådan set, at man skal kunne færdes frit omkring i samfundet. Men der vil så være mulighed for, at man uden at frihedsberøve kan følge med i deres gøren og laden i de tilfælde, hvor personen enten er dømt, eller hvor der er mange udlændinge på tålt ophold, som også er dømt, eller hvor politiet i samarbejde med personalet på et asylcenter ved, at der er nogle stjålne iPhones og computere, og har en stærk formodning om, at den og den person er involveret i det – man har før set beskrevet, hvordan de befinder sig på bestemte værelser. Det er bare for at få det på plads.

Kl. 12:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jeppe Mikkelsen.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er et meget stort indgreb i den personlige frihed, hvis staten får ret til at gå og overvåge de danske borgere. Og så ved jeg ikke, om hr. Martin Henriksen kender til teknikken bag de fodlænker, der bruges i det danske samfund. De er nemlig ikke gps-baserede eller lignende. De er sat til at overvåge, at en person ikke forlader et bestemt område, men ikke til at tracke en person rundt. Så den tekniske løsning har vi i hvert fald heller ikke i dag.

Kl. 12:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Martin Henriksen.

Kl. 12:57

Martin Henriksen (DF):

Det er rigtigt, at det ville kræve nogle nye tekniske løsninger, hvis vores beslutningsforslag blev vedtaget. Men hvis det var sådan, at man ved hver ny lovgivning sagde, at hvis det kræver noget udvikling, kan vi under ingen omstændigheder støtte det, så ville der jo heller ikke ske særlig meget i det danske samfund.

Jeg vil gerne sige – bare for at rette endnu en misforståelse – at vores forslag jo ikke lægger op til at overvåge danske borgere. Altså, der er jo tale om folk, der ikke har et lovligt ophold – de har såkaldt processuelt ophold i Danmark – eller også er der tale om folk, som jo faktisk har en udvisningsdom. Det er bare for at få slået det helt fast.

Kl. 12:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 12:58

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jamen det er korrekt. Det har jeg læst i beslutningsforslaget.

Det ændrer ikke på, at det er et stort indgreb i menneskers privatliv – uagtet om de så er danske statsborgere eller ej.

Kl. 12:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke yderligere noteret her for korte bemærkninger. Jeg kigger lige ud over salen – nej, der sker heller ikke noget der. Så går vi videre i ordførerrækken til hr. Frank Aaen for Enhedslisten.

Kl. 12:58

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede i dag, så skal jeg på hendes og Enhedslistens vegne sige følgende:

Vi vil faktisk takke Dansk Folkeparti for at fremsætte det her forslag. Det gælder ikke indholdet af forslaget, for vi synes, at forslaget er helt ude i hampen, men når vi siger tak, er det, fordi det sætter spørgsmålet om mennesker på tålt ophold på dagsordenen. For det er faktisk rigtig godt at få diskuteret her i Folketingssalen, at der er en gruppe mennesker, der er i Danmark, som er i et retligt limbo, og som slet ikke er omfattet af retssikkerhedsmæssige rammer, som ellers er gældende for folk i Danmark.

Men om selve beslutningsforslaget vil vi slå fast, at vi ikke kan støtte det, at vi ikke kan støtte, at mennesker, der er anbragt her i landet på tålt ophold, skal udsættes for yderligere chikane og kontrol. Det er nok værd at kigge på, hvad det er for nogle mennesker, der sidder på tålt ophold. Ifølge Justitsministeriets seneste opgørelse til Integrationsudvalget drejer det sig i udgangen af 2013 om 66 per-

soner. 52 af dem havde pligt til at opholde sig i Center Sandholm og melde sig hos politiet samme sted med korte intervaller. Det fremgår i øvrigt af opgørelsen, at antallet af mennesker på tålt ophold er stigende – altså mennesker, som på den måde er sat uden for de almindelige retssikkerhedsmæssige regler, der gælder i Danmark. For de af dem, der er dømt for noget kriminelt, gælder det, at de har udstået deres fængselsstraf forud, mange af dem for flere år siden. En stor gruppe af de 66 mennesker, der har fået tålt ophold, viser sig at være psykisk syge, som har mere brug for behandling og støtte end for melde- og opholdspligt eller for eksklusion af samfundet.

Så er der skæbner som den unge afghaner Husain Yagubi, som man kunne læse om i en artikel i dagbladet Information september 2012. Mens han var barn og teenager, blev hans storebror og far dræbt af en lokal kommandant i Afghanistan. Efter drabene skød Husain Yagubi på 300 meters afstand efter kommandanten uden at ramme. Det fortalte han ærligt til det danske politi, da han søgte asyl her i landet. Resultatet var, at Flygtningenævnet besluttede, at han ikke kunne få asyl, fordi han uden at være dømt for noget havde tilstået en forbrydelse, der efter dansk ret kunne medføre udvisning. Men Husain Yagubi kunne ikke udvises, for den kommandant, han havde skudt efter, ville slå ham ihjel i Afghanistan. Derfor havnede han på tålt ophold i Sandholm med daglig mødepligt, uden ret til at tage arbejde, uden ret til at gå på det VUC-kursus, som han meget gerne ville uddannes på, uden ret til at overnatte så meget som en eneste weekend på sin danske kæreste. Husain Yagubi var teenager, da han kom til Danmark, og blev stillet i udsigt, at han i princippet kunne tilbringe resten af livet på tålt ophold under de betingelser.

Nu vil Dansk Folkeparti give mennesker som Husain Yagubi en elektronisk fodlænke på. Altså, det vil hverken hjælpe disse mennesker eller på nogen måde gavne det danske samfund. I stedet burde regeringen indlede forhandlinger med et flertal i Folketinget om, hvordan vi kan nedtrappe og mindske brugen af tålt ophold, så de psykisk syge kan få ordentlig behandling og de tidligere straffede, der har tilbragt uforholdsmæssig lang tid på tålt ophold, efter de har udstået deres straf, og som slet ikke har udsigt til at kunne udsendes, kan få ophævet deres udvisningsdom, som det jo for resten for nylig skete for iraneren Elias Kakavandi, så de kan komme i gang med resten af deres liv. Det er der perspektiv i, det er der fornuft i.

Enhedslisten kan som sagt ikke støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, fru Merete Riisager.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Når flygtninge kommer til Danmark og søger asyl, er det for at søge beskyttelse. For at få asyl og dermed opholdstilladelse i Danmark bør man være personligt forfulgt. Lever man ikke op til dette, og kommer man til Danmark af helt andre årsager, eksempelvis for at begå kriminalitet, skal man naturligvis udvises med det samme. Asylansøgere, der begår kriminalitet, mens de er i Danmark, bør udvises med det samme. Kan de ikke udvises med det samme, skal de opholde sig på et asylcenter eller i et fængsel, indtil det bliver muligt at udvise dem. De skal ikke bevæge sig rundt i samfundet, og det er derfor heller ikke nødvendigt at give dem en fodlænke.

Det er krænkende, når der er sager, hvor asylansøgere begår alvorlig kriminalitet som eksempelvis vold mod andre borgere. Det er krænkende, fordi vi har udvist en velvilje over for disse mennesker, som derefter svigter groft. Det er også krænkende, når vi kan se, at asylcentre bliver steder, hvor iPhones og computere opsamles efter

en tilsyneladende systematiseret indsats. Det skal vi ikke tillade, og det skal der slås ned på. Alt andet vil være en hån mod os som samfund, men også mod de asylansøgere, der rent faktisk kommer til Danmark for at søge beskyttelse, og som overholder landets love. En indsats mod kriminalitet blandt asylansøgere skal naturligvis ske efter de samme principper, som vi har bygget vores retssamfund på, og derfor ønsker vi heller ikke at sige ja til straffeforanstaltninger, der sættes i værk på grund af en mistanke. Men egentlige kriminelle handlinger skal som nævnt have en konsekvens, der ikke er til at misforstå. Liberal Alliance kan ikke støtte B 35.

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om at komme med en kort bemærkning. Det er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:05

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kan høre, at der i hvert fald er en del af beslutningsforslaget, som Liberal Alliance ikke kan støtte, men er der andre dele af beslutningsforslaget, som man kan støtte, hvis ikke man ønsker at støtte den mulighed, der er i forslaget om, at man, hvis politiet vurderer, at der er en begrundet mistanke om, at en person vil være involveret i kriminalitet, og laver en indstilling til udlændingemyndighederne og de godkender det, kan påmontere en elektronisk fodlænke? For det vil Liberal Alliance ikke være med til.

Men hvad så med f.eks. udlændinge på tålt ophold? Vil Liberal Alliance være med til at stramme lovgivningen op der, sådan at man enten sagde, at hvis du er på tålt ophold, har du elektronisk fodlænke – i hvert fald klart som udgangspunkt – eller alternativt lidt mildere sagde, at hvis du overtræder din meldepligt én gang, får du påmonteret elektronisk fodlænke? Var det noget, som Liberal Alliance ville være positivt indstillet over for?

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Merete Riisager (LA):

Nøjagtig som Venstre siger vi nej til det samlede forslag, men vi er ikke afvisende over for under behandlingen af forslaget at drøfte, hvorvidt der kan foretages ændringer i forhold til personer på tålt ophold. Det er klart, at en fodlænke, som det er blevet nævnt, er et indgreb i folks personlige frihed, men lige præcis, når vi taler om mennesker på tålt ophold – dem, der har begået meget, meget alvorlig kriminalitet – kan man sige, at vi måske bør være knap så fintfølende i forhold til deres følelser. Så det er da en problematik, som vi er villige til at se nærmere på i behandlingen af forslaget.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så er det ordføreren for De Konservative, hr. Tom Behnke.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi synes fra Konservatives side, at forslaget og ideen her er ganske interessant. Der er selvfølgelig en lang række forbehold, men sådan helt overordnet og generelt er det jo et kæmpe problem, at der er nogle udlændinge, der søger mod Danmark med det formål at begå kriminalitet, og for at få lov til at opholde sig her i en periode, søger man asyl. Man ved godt, at man slet ikke er berettiget til at få asyl, men alene den tid, det tager at behandle ansøgningen, kan man jo så

rende rundt i Danmark og lave kriminalitet i. Det er der nogle der gør. Det er et faktum.

De mennesker ødelægger det både for Danmark, for de danskere, der bliver udsat for kriminalitet, og sandelig også for alle andre reelle flygtninge, som søger om asyl af gode grunde, og som skal have det. De ødelægger vores asylsystem, de sander skrivebordene til rundtomkring i behandlingssystemet, hvor man har bunker af sager, der skal ordnes, og imens det hele så kører lidt trægt, fordi der er så mange, der uberettiget søger, kan de rende rundt og lave kriminalitet. Og det skal vi selvfølgelig gøre noget ved, naturligvis skal vi det.

Vi må sørge for, at de, der helt uberettiget søger om asyl, kommer ind i en meget hurtig sagsbehandling og hurtigt bliver afvist, og at vi derefter sørger for, at de kommer ud af landet ganske hurtigt. Det gælder også dem, der så når at få lavet kriminalitet: Der må der være en særlig hurtig sagsbehandling, så de kommer ud af landet hurtigst muligt, for de ødelægger det for alle andre. Det, vi skal gøre, er at fokusere på dem, der ødelægger det for andre.

Der er vi sådan set enige i, at det kunne være interessant at se på, hvordan man kunne bruge en eller anden form for fodlænke. Naturligvis skal vi se på proportionaliteten mellem det, man har gjort, og så den, hvad skal man sige, sanktion eller betingelse, man bliver underkastet, f.eks. fodlænke. Det må vi se på. Der er selvfølgelig også nogle tekniske og praktiske begrænsninger her, for vi opfatter det ikke sådan, at man sidestiller den her type fodlænker med dem, vi bruger i dag, altså at man bliver frihedsberøvet der, hvor man nu opholder sig, men at det skal være en gps-anordning. For ellers forstår vi ikke bemærkningerne til beslutningsforslaget. Det skal altså være sådan, at man kan se det, hvis en person, som har en sådan gps-anordning på, helt tilfældigt på klokkeslættet har været tre-fire-fem steder, hvor der har været indbrud i det tidsrum, for så kunne det være ret interessant at vide, at vedkommende måske har været der. Så vi synes, det er interessant at se på, om man kan bruge teknologien på en eller anden måde.

Vi er så ikke enige med forslagsstillerne i, hvor bredt man skal bruge den her foranstaltning, for vi er ikke enige i, at man alene på en mistanke skal kunne bruge dem. Vi er heller ikke enige i, at enhver, der er her på tålt ophold, skal underkastes den her ordning, for det er jo ikke givet, at fordi man er her på tålt ophold, har man begået kriminalitet eller tænkt sig at gøre det. Det er slet ikke sikkert. Der er nogle af dem, der har det, det ved vi godt.

Men lige præcis hvad angår den gruppe, der nævnes i forbindelse med den midterste bestemmelse, som forslagsstillerne lægger op til at indføre, nemlig at hvis man *har* begået kriminalitet og har fået dom for det, er der jo ikke nogen, der er i tvivl om, at man har lavet kriminalitet, og så er der måske også en overhængende risiko for, at man gør det igen. Lige præcis i forhold til den gruppering eller gruppe synes vi det kunne være interessant at diskutere en eller anden form for elektronisk overvågning, for det, man skal huske, er, at de, der begår den her form for kriminalitet, har søgt asyl, men de har alene gjort det for at kunne komme og lave kriminalitet. De bliver jo altså ved med at lave kriminalitet – det skal man ikke tage fejl af – for de respekterer og anerkender slet ikke de danske love og regler eller det danske retssystem. Så de *skal* bremses, og selvfølgelig skal vi gøre, hvad vi kan, for at de bliver sendt ud af landet hurtigst muligt. Men indtil det sker, bliver vi nødt til at gøre et eller andet for at beskytte den danske befolkning imod kriminalitet, og det kan det her forslag være med til.

Så samlet set kan vi ikke støtte forslaget, som det ligger lige nu, fordi vi har nogle forbehold, men vi synes, at tanken og ideen er relevant og interessant, og den burde man fra regeringens side tage imod, og man burde i hvert fald overveje, om det kunne være et supplement til at begrænse antallet af dem, der vil begå kriminalitet, når de opholder sig her i landet.

Kl. 13:10

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Mette Reissmann, Socialdemokraterne.

Kl. 13:10

Mette Reissmann (S):

Tak for det. Jeg er glad for, at hr. Tom Behnke siger, at lige præcis strafindsatsen alene skal rettes imod dem, som isoleret set begår kriminaliteten, sådan at vi ikke er ude i at skulle mistænkeliggøre en masse uskyldige mennesker. Og så kan jeg forstå på hr. Tom Behnke, at han er meget begejstret for teknikkens vidundere. Det er sådan set vældig sympatisk. Nu går jeg ud fra, at hr. Tom Behnke sådan set også er klar over, at lige præcis en gps-løsning har været debatteret i et helt andet forum, bl.a. når vi taler om road pricing. Bl.a. har det jo været klart i den debat, at det er meget, meget dyrt at udvikle det her.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Tom Behnke: Hvor vil De Konservative finde pengene til en GPS-løsning, som åbenbart rent teknisk skal kunne indfri de ønsker, som De Konservative har til det her?

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Tom Behnke (KF):

Hvad angår road pricing, er det noget andet, der gør sig gældende, for der kan være parallelle veje ved siden af hinanden. F.eks. er Lyngbyvejen både motorvej og også lokal vej. Kører man på den ene eller den anden, kan gps'en ikke registrere det, og derfor vil det ikke være rimeligt eller muligt at fastlægge, om man skal betale den ene eller den anden afgift. Det er udfordringen i forhold til det.

Men det, vi taler om her, er noget helt andet. Det er simpelt hen et spørgsmål om, hvorvidt man har været i nærheden af det pågældende sted. I dag findes den teknologi allerede, fordi det er sådan, at enhver, der har en mobiltelefon, der er tændt, bliver registreret, hver gang man skifter sendemast, og man kan simpelt hen se, hvor den pågældende er henne. Der er rigtig mange mennesker, der har en gps i deres bil for at kunne finde vej, og der kan man jo se, at gps'en er i stand til at placere ens køretøj inden for sådan plus/minus 10 m. Og hvis det handler om en udlænding, der er kommet her og har søgt asyl og har fået afslag, men er her umiddelbart på tålt ophold, så vil man være i stand til at kunne se, hvis vedkommende helt tilfældigt er på en lang række gerningssteder, hvor der er blevet begået forbrydelser, og hvis der tidsmæssigt er sammenfald, så er det måske også den person, vi taler om. Sværere er det ikke.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Mette Reissmann? Nej, ikke yderligere. Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:12

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil selvfølgelig indledningsvis kvittere for mange af de venlige bemærkninger, som hr. Tom Behnke havde til vores forslag, selv om han ikke kunne støtte det fuldt og helt, og så vil jeg egentlig bare høre, om hr. Tom Behnke og De Konservative vil være indstillet på at kigge på en beretning, hvor man tager nogle af de ting, som bl.a. De Konservative og andre også har været kritiske over for, og ser, hvad det er, man kan samles om. Politik er jo det muliges kunst.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Tom Behnke (KF):

Jamen der er ingen tvivl om, at fra konservativ side har vi fokus rettet mod dem, der begår kriminalitet, hvad enten det er danskere, eller det er udlændinge. Vi har også fokus rettet mod de udlændinge, der kommer hertil under dække af at ville søge asyl, men i virkeligheden er kommet for at begå kriminalitet. Der skal slås meget hårdt og meget konsekvent ned på dem, for de ødelægger det for alt og alle, og derfor skal det have en konsekvens. Så kan vi nøjes med at tale om dem, der begår kriminalitet, er vi fra konservativ side naturligvis med på at lave en beretning.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke yderligere, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:13

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og også tak for diskussionen. Selv om der jo ikke er flertal for vores forslag, synes jeg trods alt, at jeg kan høre, at der i hvert fald er nogle, der synes, at der er elementer, enkelte elementer, i forslaget, som man godt kan bruge, og det håber jeg at vi kan arbejde videre med i udvalgsbehandlingen. Her håber jeg også, at ministeren vil være indstillet på at arbejde videre med forslaget i stedet for bare at hælde det hele ned af brættet.

Antallet af asylansøgere, der begår kriminalitet under deres ophold i Danmark, er jo alarmerende højt, og det er det, der er baggrunden. Tal fra Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet viser f.eks., at der i 2012 over for asylansøgere blev rejst ca. 1.700 sigtelser efter straffeloven, og en foreløbig status for 2013 viser desværre samme tendens.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der skal slås hårdt ned på mennesker, der under dække af at være på flugt kommer til Danmark for at begå kriminalitet. Ikke blot er denne kriminelle adfærd skadelig for det danske samfund og krænkende for vores retsfølelse, det er også en hån mod de reelle flygtninge, at grupper af kriminelle på groveste vis udnytter et asylsystem, som oprindeligt havde til hensigt at hjælpe mennesker i nød. Derfor er det nødvendigt at tænke nyt i bekæmpelsen af asylansøgere kriminalitet.

Dette beslutningsforslag har derfor til formål at forebygge og dermed nedbringe kriminaliteten blandt asylansøgere ved at indføre brugen af elektroniske fodlænker. Desuden har beslutningsforslaget til formål at sikre en større kontrol med udlændinge på tålt ophold, ligeledes ved en udvidet brug af elektroniske fodlænker.

For Dansk Folkeparti er det oplagt at tage moderne elektroniske løsninger i anvendelse, der kan forene en effektiv kriminalitetsforebyggelse og opklaring af kriminelle handlinger under hensyntagen til den enkelte asylansøgers muligheder for at færdes frit. Dansk Folkeparti har jo tidligere haft et forslag om, at udlændinge på tålt ophold skulle frihedsberøves, og det var der ikke opbakning til. Man kan sige, at det her så er et forsøg på at lægge en lidt mildere version frem for Folketinget, hvor vi har forsøgt at tage hensyn til nogle af de bemærkninger, der har været tidligere.

En elektronisk fodlænke er jo i øvrigt et velkendt og velafprøvet instrument – som man også kigger på om man kan udvikle – som let monteres på den person, hvis færd man ønsker at følge. En asylansøger med en påmonteret elektronisk fodlænke må antages at holde sig uden for kriminalitet. I modsat fald er risikoen for afsløring stor,

eventuelt med efterfølgende dom, fængsel og udvisning som konsekvens.

At nogle asylansøgere udstyres med elektronisk fodlænke, vil sandsynligvis også have en præventiv effekt på andre asylansøgere, der dermed afholder sig fra kriminalitet. Resultatet vil være, at færre asylansøgere begår kriminalitet, til gavn og glæde for dem selv, for deres medasylanter, for de danskere, der som en konsekvens ikke udsættes for kriminaliteten, og for samfundet, der i et mindre omfang end i dag skal bruge ressourcer på opklaring, efterforskning og i retssystemet. Fodlænken, den elektroniske, er altså til gavn for asylansøgeren selv, for danske borgere og for samfundsøkonomien, og jeg håber, at det er noget, som Folketingets partier vil arbejde videre med, om ikke nu, så på et senere tidspunkt.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Mette Reissmann, Socialdemokraterne.

Kl. 13:17

Mette Reissmann (S):

Tak for det. Hr. Martin Henriksen siger selv, at forslaget har et kriminalitetsforebyggende sigte og ikke et udlændingeretligt begrundet sigte – det er i hvert fald ikke det primære; det er muligt, at hr. Martin Henriksen også har tænkt det ind i det.

Den argumentation, som hr. Martin Henriksen anvender til, at man skal kunne give de kriminelle asylansøgere en elektronisk fodlænke på, kunne man jo også bruge til netop spørge: Hvad med de danske statsborgere og udlændinge med opholdstilladelse, som er her i Danmark? Skal de så også have fodlænke på, hvis det er sådan, at de kan mistænkes for at ville begå kriminalitet? Altså, er vi ikke der, hvor vi kan tale om, at der er en diskrimination i sigte?

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Martin Henriksen (DF):

Forskellen er jo, at danske statsborgere er danske statsborgere, og udlændinge, som der er sagt god for kan opholde sig i Danmark, har jo en lovlig opholdstilladelse. Asylansøgere har jo en såkaldt procesuel opholdstilladelse, hvor deres sag f.eks. kan være under vurdering. Det er jo en forskel.

Hvis fru Mette Reissmann så ønsker at sige, at man slet ikke må forskelsbehandle nogen steder, er det jo sådan i dag i Danmark, at ønsker du at stemme ved folketingsvalg, skal du være dansk statsborger. Det er jo en forskelsbehandling af alle andre. Så vi har jo på forskellige områder i det danske samfund forskelsbehandling.

Der vil altid være en vurdering i forhold til de internationale konventioner af, hvor langt man kan gå, og så vil der også være en vurdering af, hvor langt man ønsker at gå rent politisk. Og det vil være op til Folketingets partier, når de trykker på knapperne, at afgøre, hvor man synes det er rimeligt at grænsen ligger. Der er vi så desværre uenige.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Mette Reissmann.

Kl. 13:18

Mette Reissmann (S):

Jeg betonedes jo netop, og det har hr. Martin Henriksen jo selv sagt, at vi taler om kriminalitetsforebyggende initiativer og ikke så meget om, hvorvidt man har eller ikke har det. Så det er vel et spørgsmål

om at skabe tryghed blandt dem, der i givet fald kommer ud for at lide et tab, fordi de bliver bestjålet. Så jeg vil sige, at diskriminationen i hvert fald er konsekvent ud fra lige præcis det, som forslagsstillerne har in mente. Der er der tale om diskrimination.

Men jeg har et andet spørgsmål: Hvis man nu er mistænkt, kan man jo ikke smides i fængsel, hvis man bare smider sin fodlænke, og dermed vil jeg sige, at der ikke er nogen sanktionsmuligheder. Synes hr. Martin Henriksen så ikke, at der bare er tale om ren symbolpolitik?

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Martin Henriksen (DF):

Hvis det var sådan, at forslaget blev vedtaget, og man så fik en elektronisk fodlænke på, hvis man f.eks. var udlænding på tålt ophold, og så bare tog den af, skulle der selvfølgelig være en sanktion forbundet med det. Det siger da sig selv. Så derfor mener jeg ikke, at det er symbolpolitik.

Så vil jeg i øvrigt bare tillade mig at læse op fra artikel 8, stk. 2, i menneskerettighedskonventionen – der er flere, der har henvist til den, og vi henviser også til den i vores beslutningsforslag – hvor der står:

»Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af den ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.«

Den bestemmelse kan man jo fortolke hen i retning af fru Mette Reissmanns synspunkt, men jeg mener så sandelig også, at man kan tolke den hen i retning af Dansk Folkepartis synspunkt. Og der er jo nogle, der har det synspunkt, at man altid skal være på den fuldstændig sikre side. Der har vi bare det synspunkt i Dansk Folkeparti, at det nogle gange også er meget godt, at man udfordrer tingene.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Og da der ikke er det, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Her ved mødes afslutning er der yderligere en anmeldelse:

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Lovforslag nr. L 156 (Forslag til lov om ændring af lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. (Udvidelse af anvendelsesområdet, mulighed for eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer, bemyndigelse til finansministeren til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af dokumenter og data-samlinger m.v.)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 18. marts 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.
Mødet er hævet. (Kl. 13:21).
